

શ્રી:

જગદીશમહાત્મ્ય

સચિત્ર.

કાશીના પંચ શકદેવશર્મા કૃત.

સરલ ગુજરાતી ભાષાન્તર.

૧૯૦૬

રત્નનાથ દામોદરજીના પુત્ર

શ્રીકૃષ્ણ ગોછીકારજીએ

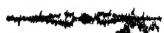
લોકા પ કા રા ય

મુદ્રિત્ત મ્હા

શ્રીવંશદેવ(સ્ત્રીમ)મન્નાલવર્મા

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

આ પુસ્તકના રજીસ્ટરી નંબર મેળવવામાં આવ્યાં છે.

રાખવામાં આવેલ છે. અમોરી અર્થે વિના

અપવાદો કરાશે. કરના નં.

પ્રથમવાર
કાશી ૨૦૦૦

}

૧૯૦૬

}

કરના નંબર આપના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

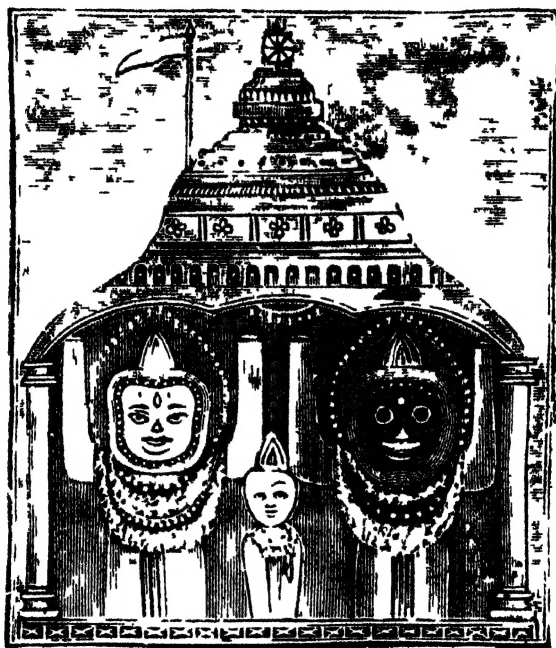
[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૫૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જગદીશ આદ્ય

વિષય ૫૨:૩૮

श्रीगणेशाय नमः

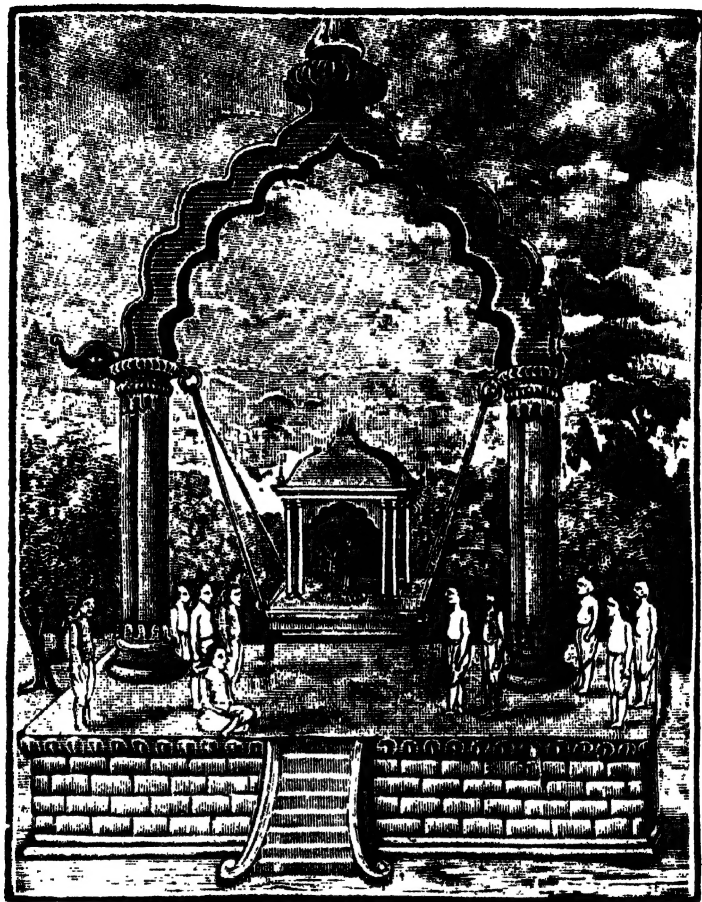

श्रीचंद्रेश्वर स्टीम प्रेस मुंबई.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

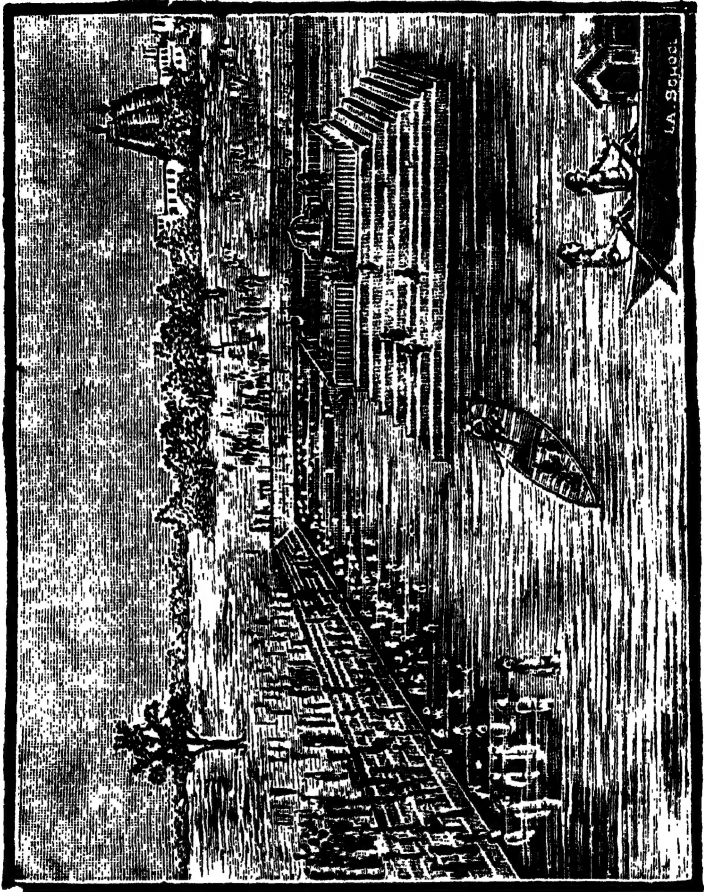
૧૯૨૧

શ્રીજગન્નાથજીની દોલાયાત્રાનું ચિત્ર.

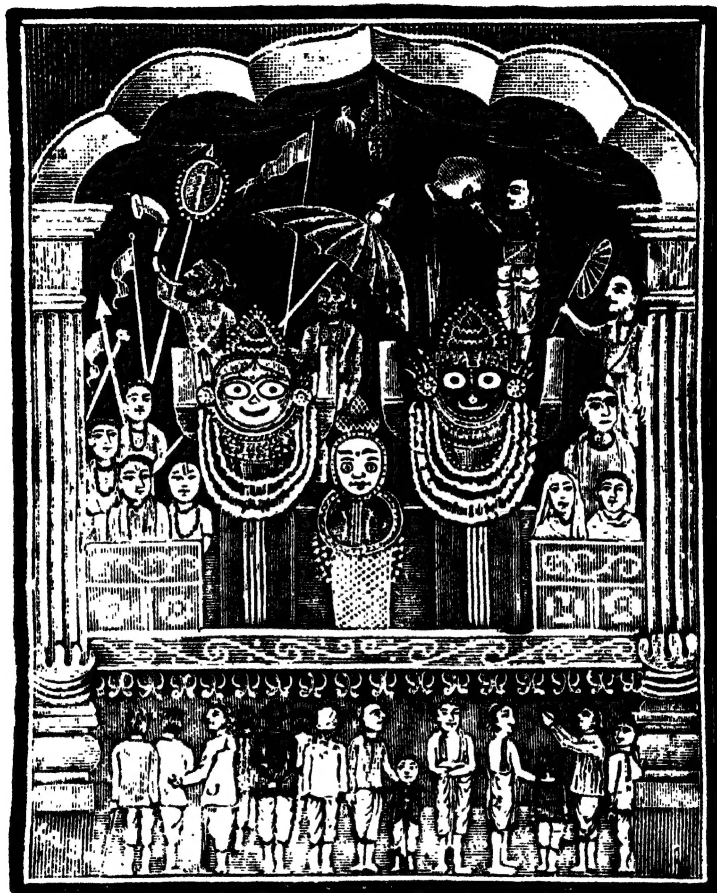
આ હિંદોળાની યાત્રા ફાગણ સુદ પૂનમને દિવસે થાય છે અર્થાત્ તે દિવસે જગન્નાથજીની પ્રતિમિથી મદન મોહન મૂર્તિ મન્દિરના બહાર હિંદોળામાં બેસીને હિંદોળા ખાય છે અને સર્વ લોકો તેનાપર અબીર ગુલાલ ચઢાવી નૈવેદ્ય સમર્પણ કરે છે.

શ્રીજગન્નાથજીનો ચન્દન યાત્રાનું ચિત્ર.

આ યાત્રા વૈશાખ સુદી તીજથી ૨૧ દિવસ સુધી થાય છે આ યાત્રામાં ભગવાનની તેજ પ્રતિનિધિ મંદન મોહન મૂર્તિ દર દિવસ ચન્દન તલાવમાં જઈ, નાવમાં આપણા મન્ત્રી લોકનાથ આદિ મહાદેવોને લઈ, સહેલ કરી, ચન્દનતલવના મધ્યમાં જે મંદિર છે તેમાં ચન્દન આદિ લગાડી જલક્રીડા કરે છે. આ યાત્રાનાં સમયે નૃત્ય ગાયન આદિ પણ થાય છે. અને સર્વ લોક ચન્દન તલાવમાં સ્નાનાદિ ચન્દન લેપન કરી. સુગંધિત વસ્તુઓ પરસ્પરોને આપે છે. અને આ દિવસથી જગન્નાથજીનો રથ બનાવવાની તયારી થાય છે.

શ્રીજગન્નાથજીની સ્નાન યાત્રાનું ચિત્ર.

આ સ્નાન યાત્રા જ્યેષ્ઠ સુદિ પૂનમને દિવસે થાય છે. તે દિવસે બગવાનની ચાર મુરતિઓ (બલરામ, સુભદ્રા, જગન્નાથ, સુદર્શન) રત્નવેદીથી આવીને સ્નાનવેદીમાં આ ૧૦૮ સોનાનાં ઘડામાંના જલથી સ્નાન કરીને મણેશજીનું ૩૫ ધારણુ કરે છે. અને તે દિવસથી ભગવાન રત્નસિંહાસન પર જઈ પંદર દિવસ સુધી બીમાર રહે છે. આટલે પન્દર દિવસ સુધી પટવંદ રહે છે.

શ્રીજગન્નાથજીની રથયાત્રાનું ચિત્ર.

આ યાત્રા આપાઠ સુધી બીજને દિવસે થાયછે. તે દિવસે ભગવાન રોગમુક્ત સ્નાન કરીને રથમાં બેસી પોતાના જન્મનગર (જનકપુર) માં જઈ ત્યાં સાત દિવસ રહીને ત્યાંથી પાછા ફરી પોતાના રત્ન સિંહાસન પર બિરાજે છે. આ યાત્રા સર્વ યાત્રાઓથી અધિક છે. આ બાબતમાં શાસ્ત્રમાં પણ લેખ છે કે “રથસ્થં વામનં દૃષ્ટ્વા પુનર્જન્મ ન વિચિતે” આ શિવાય બીજી કોઈ યાત્રાઓ છે.

હોંદુઓને પવિત્ર તીર્થ જગન્નાથપુરાના પંડા
રઘુનાથજી દામોદરજીના બેટા
શ્રીકૃષ્ણરઘુનાથની ભેટ.

સર્વ ધર્માત્માને વિનંતી કરવાની કે જો તમારે
શ્રી જગન્નાથ પુરીની જાત્રા કરવા આવવા વીચાર હોય તો
ગોર રઘુનાથજી દામોદર છે તે ગુજરાત કચ્છ કાઠીયાવાડ
જીલ્લો ગુજરાત જીલ્લો અમદાવાદ જીલ્લો મુંબઈ જીલ્લો
વડોદરા જીલ્લો સુરત જીલ્લો ખેડા જીલ્લો ભરોચ જીલ્લો અને
ખીજા ઘણા પ્રદેશોના ગોર છે અને વલ્લભ કુલના પણ
ગોર છે તો ત્યાં આવો તો તે ગોરનું નામ બરાબર યાદ રાખવું
ખીજા કોઈપણ પંડાની કાંઈપણ વાત સાંભળવી નહીં ત્યાં
કિતારા પાણી અને દરશણ કરવા ની ઘણી ગવડસ છે કારણ
તેનું ધર શ્રી જગન્નાથજીના પશ્ચિમ દરવાજા સામે છે તો તે
ગોરની ભોપના કરવી નહીં એજ.

શ્રીઃ શ્રીજગદીશ મહાત્મ્ય.

૧ પ્રથમ અધ્યાય.

(વસંતતિલકા)

શ્રીસિદ્ધિ હૃદિધપતિને મનથી મનાવી,
ને શારદા શિવ પદામ્બુજ ઉર લાવી;
નીલાદ્રિનાથ કથની મનમાલ્યભાવી,
મા ગુર્જરા મમગિરા ભદિ યાદ આવી. ૧

એક સમય નૈમિષારણ્યને વિશે સકળ મુનિ મંડળ એઠાહતા. તેસમયે સર્વ મુનિઓએ મળીને સૂત પૌરાણિકને કહ્યું કે હે મહારાજ ! આપ સર્વ શાસ્ત્ર તથા સંપૂર્ણ તીર્થ ક્ષેત્રોનું મહાત્મ્ય જાણવા વાળાછો ; માટે કૃપાકરીને પરમ પવિત્ર આનંદ જ્ઞાનને વધારવાવાળું પુરુષોત્તમ (જગન્નાથ) મહાત્મ્યકહો. જ્યાં વિષ્ણુભગવાને નરહીલા કરવા માટે દાશમય (કાષ્ઠ) મૂર્તિ ધારણ કરી છે, જેનાં દર્શનથી ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ પ્રાપ્ત થાયછે શા કારણે ત્યાં ભગવાને દાશમય રૂપ ધારણ કર્યું તે સવિસ્તર કથા અમને સંભળાવો. એ સાંભળીને સૂત પૌરાણિક અતિ પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા કે હે મુનિગણો ! તમારા આ સુંદર પ્રશ્નને સાંભળીને હું અતિ પ્રસન્ન થયો. તમારા એ લોકોપકારી પ્રશ્નને કહું છું સાવધાન થઇને શ્રવણ કરો. યદ્યપિ જંગદીશ સર્વજ સર્વ વ્યાપી અને સર્વ પાપ નાશક સર્વત્ર છે પરંતુ આક્ષેત્રમાં સર્વ બાપી દીનહિતકારી ભગવાનનો દાશમય અવતાર થયો છે. અત એવ એ ક્ષેત્ર સંપૂર્ણ તીર્થો તથા ક્ષેત્રોમાં અત્યંત ગુપ્ત અને સર્વ પાપોનું નાશકરવા વાળું તથા

સમસ્ત પુણ્ય ફળને દેવા વાળું શ્રીજગદીશ ક્ષેત્ર ઉત્કલ (ગિડિયા) દેશમાં છે. એ પરમ સુંદર ક્ષેત્ર, દશયોજનના વિસ્તારમાં સમુદ્રની રેતી માંછે, જેના વચમાં નીલપર્વત મહાનદીના દક્ષિણ કિનારાથી આરંભ થઈને ગિત્તર કીનારા સુધી ચાલ્યું ગયું છે, એ પરમ પાવન ક્ષેત્ર કહેવાય છે. એ ભૂમી પત્યેક પદ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ દાતા છે. હે મુનીશ્વરો ! એ ક્ષેત્રમાં નીલધ્વજ ધારી ગરૂડ ધ્વજ ભગવાન સર્વદા શાન્તિ રૂપ બેઠા રહે છે. એવા ભુક્તિ મુક્તિ ફલદાયક ક્ષેત્રમાં એ મનુષ્ય જઈ શકે છે કે જેનું મન પવિત્ર, બુદ્ધિ નિર્મલ તથા વિષ્ણુ ભગવાનમાં અત્યંત પ્રેમ હોય. એ સ્થાનમાં જવાથી પાપી દુરાચારી જીવ પણ મુક્તિ પામે છે અને વૈતરણી નદીમાં સ્નાન શ્રાદ્ધાદિક ક્રિયા કરીને ગયા ક્ષેત્રમાં (જાજપુર) વૈતરણી તટવાસિની વિરજદેવી નાં દર્શન પૂજનાદિક કરીને મનુષ્ય મનવાંછિત ફળ પામે છે, અને જે મનુષ્ય એકામ્રકાનન (વન) ના પાગમાં અતિ સુંદર પરમ પુનીત બિંદુહર નામક સરોવરમાં સ્નાન કરીને પરમ દર્શનીય વિશાલ મૂર્તિ હરિહર સ્વરૂપ કૈલાસપતિ શ્રી નીલકંઠજી નાં દર્શન કરે છે તથા અર્ક ક્ષેત્ર નામક સ્થાનમાં જઈ ચંદ્ર ભગાનદીના નિર્મળ જળથી સ્નાનકરી સૂર્યનરાયણની પ્રચંડ તેજોમય મૂર્તિનાં દર્શન કરી પોતાનાં સંપૂર્ણ કાયિક વાચિક માનસિક જ્ઞાત અજ્ઞાત સંપૂર્ણ પાપથી મુક્ત થઈ જાય છે. એ દશ યોજન પૃથ્વીના મધ્યમાં નીલપર્વત છે જે દૂરથી જોવામાં પૃથ્વીના એક સ્થાન રૂપ દેખાય છે, એ પર્વત ઊપર ત્રણ કોસ વિસ્તૃત શંખાકાર શંખોદર પુરષોત્તમ ક્ષેત્ર (અર્થાત્ શ્રીવીષ્ણુ ભગવાનનું મંદિર) છે. તથા સક્ષાત વિષ્ણુ સ્વરૂપ કદપ વૃક્ષ છે. એ વૃક્ષના નીચેની બાજુ વાયવ્ય કોણમાં સુવિખ્યાત રોહિણી કુંડ છે, જેના દર્શન, સ્પર્શ, અને માર્જનથી પ્રાણી ઓના દેહ તથા મન શુદ્ધ અને પવિત્ર થઈ જાય છે. જેના દ્વારા પ્રાણી પોતાનાં ચર્મ ચક્ષુઓથી નીલધ્વજ ભગવાનનાં દર્શન મેળવી મોક્ષ

પદને પામેછે, અને એ વૃક્ષથી કાંઇક દૂર વાયવ્ય કોણની તરફ દેવરાજ
 માધવ અને તેના દક્ષિણે નૃસિંહજીનું મંદીરછે. જેના દર્શનાદીનું ફળ
 અકથનીય અને પ્રશંસનીયછે. જ્યાં કિંચિત્ પણ જપદાનાદિક કરવાથી
 અસંખ્ય ફળ લાભ થાયછે. અને તેના સમીપ સંપૂર્ણ ફળોના દાતા જ્ઞાન
 ચૈરાગ્યના વધારવા વાલાં કામાક્ષા તથા ક્ષેત્રપાળનું મંદિરછે. એ મંદિ-
 રથી કાંઇક દૂર સંપૂર્ણ જીવોને ભુક્તિ મુક્તિ આપવા વાળી પરમ પવિત્ર
 આદિ શક્તિ વિમલા દેવી નિવાસ કરેછે અને એજ જગાએ મણિક-
 ણ્ડિકા, કપાળમોચન આદિ તીર્થ પ્રસ્તુત છે જેના દર્શનથી બ્રહ્મહત્યા
 દિક પાપ નાશ થઇ જાયછે. વળી સમુદ્રને કિનારે નારાયણ સાક્ષાત્ કૈલા-
 સપતિ યમૈશ્વરનામથી પ્રસિધ્ધ છે જેનાં દર્શન પૂજન કરવાથી કોટિ
 લિંગનાં દર્શન પૂજનનું ફળ પ્રાપ્ત થાયછે, એજ સ્થાનના સમીપમાં ચામુંડા
 કાળી તથા કલ્પ વૃક્ષ પણ છે, જેનો નાશ મહાપ્રલયને સમયે પણ
 નથી થતો તથા એ સ્થાનની દક્ષિણ તરફ શ્વેત ગંગા તથા મત્સ્ય રૂપે
 જનાર્દન વિષ્ણુભગવાન અને શ્વેત રૂપ ધારી મહાદેવ વિરાજમાન છે, જેનાં
 દર્શનથી અજ્ઞાન અંધકાર શાન્ત થઇને તથા મન સ્વચ્છ બનીને વિષ્ણુ
 ભગવાનના ચરણ કમલમાં અચલ પ્રેમ પ્રાપ્ત થાયછે તથા એ દર્શનથી
 ક્ષેત્રકૃત સંપૂર્ણ પાપ નષ્ટ થઇને વાજપેય યજ્ઞ ફળ લાભ થાયછે. અને
 તે વૃક્ષના નીચે તથા કાંઇક આગળ પરમ સુંદરી દ્વિતીયાશક્તિ મંગલા
 દેવી તથા વડને દક્ષીણ તરફ દક્ષિણ મુખ ગણેશજી વિરાજમાન છે જેનાં
 દર્શનથી સમસ્ત પ્રાણીઓનાં વિદ્વ નાશ થઇ જાયછે. નીલગિરિથી પૂર્વ
 દિશામાં મરિચિકા દેવી તથા ઇશાન કોણમાં જગદ્ગુરૂ વિરૂપાક્ષ ઇશા
 નૈશ્વર મહાદેવ સુશોભિત છે. અને એજ જગાઉપર આદિ શક્તિ
 શંકરપ્રિયા અર્ધાંગિ વિરજ દેવી વિરાજ માન છે તથા શંખાકારના મધ્ય
 ભાગમાં વિષ્ણુ ભગવાન, અમ્મ ભાગમાં નીલકંઠ મહાદેવ અને પૃથ્વ
 ભાગમાં મંગલા દેવી વિરાજમાન છે. એ શંખાકાર ક્ષેત્ર વટવૃક્ષથી

વાયુ કોણમાં મહાન્ તપસ્વી શ્રી મર્કંડેય તથા માર્કંડેય તીર્થ (સરો
 વર) છે જેમાં માર્જનસ્નાન કરવાથી મનુષ્ય દિર્ઘાયુ વાં આવાગમનથી
 રહિત થઈ જાય છે. એવું જિતમ અનન્ય તીર્થ દેવતાઓથી સંયુક્ત
 શ્રીક્ષેત્ર (જગન્નાથ પુરી) ભારત વર્ષમાં પ્રખ્યાત છે જ્યાં શ્રી નીલ
 માધવજી સાક્ષાત્ વિષ્ણુ અવતાર ધારણ કરીને વિરાજમાન છે જેનાં દર્શન
 પૂજનને માટે દેવતા ઓ સ્વર્ગાદિ સ્થાનેથી ત્યાં આવે છે. એ ક્ષેત્રની
 પશ્ચિમ બાજુ સવર રાયત્ર નામક (સખર લોકોનાં) સ્થાન છે જ્યાં સવર
 લોકોના અધિપતિ સુવિખ્યાત વિદ્યાવસુ નામના સવરે નીલમાધવની
 મૂર્તિનાં દર્શન કર્યા હતા. એ જાતિ આજ સુધી પણ એ અહલ સ્થળ
 અને મંદિરમાં પણ કાંઈક કાર્યાધિકારી છે. — એક સમય સંસારના
 પ્રલય રૂપી સાગરમાં વેહેતાં વેહેતાં અભ્રાજ એ વિષ્ણુ ભગવાનના તે
 નીલાચલ પર્વતને દેખી અત્યંત આશ્ચર્ય ચકિત થઈને ત્યાંજ બગવાન
 ની અનેક સ્તુતિ પાઠ કરી ભગવાનથી વીદાય થઈને જતા હતા એટલામાં
 તેઓએ જોયુંકે એક કાગડો અત્યંત તૃપિત તથા દુર્બળ ત્યાં આવ્યો
 અને તે શેહિણી કુંડમાં જલપાન તથા સ્નાનાદિ કરી વિષ્ણુ ભગવાનનાં
 દર્શન આનંદમાં નિમગ્ન થઈ તે સુવર્ણ રેતીમાં આજોટી પોતાના શરીરને
 છોડીને શંખ ચક્ર ધારણ કરી સાક્ષાત્ વિષ્ણુ સ્વરૂપ થઈને ભગવાનના
 સમીપ જઈને જિભોરહ્યો. તે સમયે ત્યાં વિચાર કરતા કરતા યમરાજ
 પણ આવી પોહોઝ્યા અને તે આ ચરિત્રને દેખી અત્યંત દુઃખી થઈ
 પોતાનો અધિકાર જતો સમજી વિષ્ણુ ભગવાનની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા
 તેવખતે ભગવાન નીલમાધવ યમરાજને વિબુલ તથા ખેદ વાળા જોઈ
 ઇશત્ હાસ્યમુખથી લક્ષ્મીના તરફ જોવા લાગ્યા. ભગવાનના હૃદય
 ભાવને જાણ્યા વાળાં આદિમાતા લક્ષ્મીજી ભકતવ્રત્સળ ભગવાનના
 તરફથી યમરાજને સમજાવવા લાગ્યા — કે હે યમરાજ ! અહીંની વાતો
 બિપર તમે એટલા શોકાકુળ તથા ચિતાતુર ના થશો, આ પુરુષોત્તમ

ક્ષેત્ર સંપૂર્ણ જગતની સૃષ્ટિથી બહિર્ગત છે, આ ક્ષેત્રમાં મહા વિષ્ણુ ભગવાનની પ્રબળ માયાના કારણથી બ્રહ્મા વિષ્ણુ રૂદ્ર કોઈની પણ માયા નથી આલતી તમે બધા લોકોને આ ક્ષેત્ર છોડીને સર્વત્ર પોત પોતાના શાસનનો અધિકાર છે. માટે હે યમ ! તમે પોતાનું દુઃખ દૂર કરી શોચને છોડી પોતાના કાર્યમાં લાગો. આ ક્ષેત્રમાં કીટ પતંગ પશુ પક્ષી યાવત્ દેહધારી મુક્તિ શ્રાવ મેળવે છે. અતએવ આ ક્ષેત્રના નિવાસી તથા જત્રી લોકોજીપરથી અધિકાર છોડીને સમસ્ત લોકો જીપર શાસન ચલાવો. હે સૂર્ય પુત્ર ! આ ક્ષેત્રમાં આવીને જે મનુષ્ય સમુદ્રાદિ તીર્થ જત્રા કરી શ્રીમહાવિષ્ણુ નીલમાધવ નીલધ્વજ (જગન્નાથજી) ના દર્શન કરેછે તે સંપૂર્ણ પાપોથી મુક્ત થઈ મોક્ષપામે છે. એવા વચનો સાંભળીને યમરાજ ભગવાન તથા લક્ષ્મીજીની અનેક પ્રદાર સ્તુતિ કરીને બોલ્યા કે હે માતા આપના વચન સાંભળીને મારો સંશય તથા દુઃખ દૂરથયું હવે આપ કૃપાકરી એવું વરદાન આપો કે જેથી હું પણ આપના ચરણ કમળનું સેવન કરીશકું એટલું સાંભળી યમરાજના અત્યંત પ્રેમ તથા ભક્તિથી બદ્ધ થઈ યમરાજને તેવુંજ વરદાન આપ્યું. લક્ષ્મીજીનાં એવાં સુંદર અને સરળ વચનો સાંભળી પ્રસન્ન થઈને યમરાજ યમપુરમાં ચાલ્યાગયા. હે મુનિગણો ! એ ક્ષેત્રમાં ભગવાન મધ્યાહ્ન સુધી કાષ્ટ મય મુર્તિ ધારણ કરીને તથા મધ્યાહ્ન જિત્તર મનુષ્ય સ્વરૂપ ધારણ કરીને રહેછે. આ ક્ષેત્ર વિષ્ણુ ભગવાનની નરલીલા તથા અનેક કાર્યકસાઓથી ભગવાનને અત્યંત પ્રિયછે. મનુષ્ય, એ ક્ષેત્ર સમસ્ત ક્ષેત્રો તથા તીર્થાદિકોથી અધિક તથા સુલંબરીતિથી મોક્ષદ્વજ (આવાગમન થી રહિત) ને આપવા વાળુંછે. જે ક્ષેત્રનો મહિમા બ્રહ્મા રૂદ્ર તથા યમ આદિ સાંભળીને અત્યંત સંતુષ્ટ થઈને પોત પોતાના સ્થાન પ્રત્યે ચાલ્યાગયા. અને જે સ્થાનમાં વાસ કરવાને માટે બ્રહ્મા રૂદ્ર યમ તથા માર્કંડેયમુનિએ પ્રાર્થના કરી એવા પુનીત સર્વ શ્રેષ્ઠ ક્ષેત્રનું જે પ્રાણી

દર્શન કરશે તે પ્રાણી આવાગમન થી રહિત થઈ વિષય ભગવાનના સમીપ રહી પોતાનો જીવન લાભ કરશે. એટલું કહી લક્ષ્મીજી ચુપ થઈ ગયાં.

૬મી શ્રીજગદીશમાહાત્મ્ય પ્રથમઅધ્યાય સમાપ્ત

॥ ૨ અથ દ્વિતીય અધ્યાય ॥

એટલું સાંભળી શૌનકાદિ ઋષિ બોલ્યા કે હે સૂતજી મહારાજ આપે કહેલા આ માહાત્મ્ય ને સાંભળીને અમે સર્વ અત્યંત આનંદિત થયા, હવે આપ કૃપાકરીને કહો કે આ અપૂર્વ શુભ ક્ષેત્રનો પ્રકાશ કોણ પ્રકારે થયો અને કોણે એ દાર્શનિક મુર્તિનું સ્થાપન કર્યું, જેથી એ ક્ષેત્ર સર્વ સાધારણ સંસારી પ્રાણિયોને પ્રાપ્ત થયું છે. એવું સાંભળી સૂતજી બોલ્યા કે હે મુનિગણો ! હવે હું એ પવિત્ર ક્ષેત્રનું શુભ ચરિત્ર કહું છું, તમે સર્વ મંડળ મન લગાડીને સાંભળો. સત્યયુગમાં એક સદા ચારી સર્વશ્રેષ્ઠ સત્યવાદી ધર્મજી ધર્માત્મા બ્રહ્માની પાંચમી પેઢીના ઊત્તરાધિકારી સર્વ વિદ્યાઓને જાણવા વાળા સંપૂર્ણ અશ્વિયોના બોકતા સદા તપસ્વી અને પરમ વૈષ્ણવ પિતૃભક્ત મળપાલક સર્વજ્ઞ અતિથિ પૂજક સદ્ગુણોથી યુક્ત ઈન્દ્રદ્યુમ્ન નામક મહિપતિ નાના રત્નોથી યુક્ત અમરાવતી તુલ્ય માલવ પ્રદેશની અવંતિકાપુરીમાં વાસ કરતો હતો. એક સમય તે રાજા બ્રાહ્મણો તથા પુરોહિતને સાથે લઈ મંદિરમાં પૂજનાદિથી નિવૃત્ત થઈને બેઠા હતા. એટલામાં જોયું કે એક જટિલ વેપધારી ઋષિ આવે છે. રાજા એ જાડીને પ્રણામ પૂજનાદિ કરી સન્માન પૂર્વક આસન આપી પુછ્યું કે હે મહારાજ ! આજ આ દીન ઊપર ક્યાંથી અનુચલ થયો તથા દાસને માટે શી આજ્ઞા થાય છે એટલું સાંભળી જટાધારી ઋષિ બોલ્યા કે હે રાજન ! હજે કહું છું તે મન લાગાડીને સાંભળો. મેં એક સમયે ફરતાં ફરતાં બહુ વિકટ જંગલોમાં પેશી ઉત્કલ (જાડીસા)

દેશમાં સમુદ્રના તીરે શ્રીપુરૂષોત્તમ ક્ષેત્રને જોયું કે જ્યાં શ્રીનીલમાધવજી વિરાજમાન છે. એ સ્થાન અતિ પ્રશંસનીય અને આજ સુધી ગુપ્ત છે ત્યાં એક વર્ષપર્યંત રહીને જોયું કે દેવતા લોક અહીં પ્રતિ રાત્રિ આવીને ભગવાનનું પૂજન કરીને પોત પોતાના સ્થાનમાં ચાલ્યા જાય છે. હે રાજન! તમને પરમ વૈષ્ણવ તથા સત્પાત્ર જોઈ એ ક્ષેત્રને તમારા આગળ પ્રગટ કરું છું. હે રાજન! દેવતાઓ સ્વર્ગથી આવીને જેની પૂજા કરીને પોતાનું અભીષ્ટ સિદ્ધ કરે છે એવા વિષ્ણુ ભગવાનનાં દર્શન તમે! એ અવશ્ય કરવાં જોઈ એ અને ત્યાં શેહિણી નામક કુંડ છે જેમાં સ્નાન તથા માર્જન કરવાથી યાવત્ પ્રાણી મુક્તિને પામે છે જટાધારી તપસ્વીની એટલી વાત સાંભળી રાજાએ તેથી અધિક પ્રસન્ન થઈ વારંવાર દંડવત્ કરી તેમની પૂજા કરી ગળામાં માળા પેહેરાવી. તપસ્વીએ પુનઃ તેજ માળા રાજાને પ્રસાદ રૂપે પ્રદાન કરી. મહારાજા ઈન્દ્રદ્યુમ્ન વિષ્ણુ નીલમાધવજીની પ્રસાદ રૂપી માળા તપસ્વીથી મેળવીને ભક્ત વત્સળ ભગવાનની તથા તેમાળાની વંદના કરી જટાધારી તપસ્વીને કહ્યું કે હે પ્રભો! તે જગદીશ ક્ષેત્ર કોણ દીશામાં છે અને ત્યાં જન્મને શ્રીનીલ માધવના દર્શન આદિ કોણ પ્રકારે થાય છે તે કૃપા કરીને કહો. એટલું સાંભળી જટિલ મુનિ બોલ્યા કે હે સમ્રાજન! એ જગદીશ ક્ષેત્ર લવણ સિંધુના ઉત્તર તટમાં ઓદ્ (ઉન્કલ ઓડીસા) દેશમાં છે. એ પવિત્ર દેશમાં તે ઉત્તમ મહાન્ ક્ષેત્ર છે જે નો મહિમા નારદાદિ સર્વદા ગાયન કરીને પોતાનું ચિત્ત પવિત્ર તથા જીવન, સફળ કરે છે વળી તે પવિત્ર ક્ષેત્રની એક કોસ (ગાંઝી) માં વિસ્તૃત કલ્પવૃક્ષ તથા તેના પશ્ચિમ તરફ સવર આદિ ઓનું નિવાસ સ્થાન છે એ સવરાદિ સ્થાનોના તરફથી એક સૂક્ષ્મ પંથ (પગડંડા નો માર્ગ) થી શ્રીનીલમાધવનાં દર્શન નો માર્ગ છે. જે પ્રાણી એ નીલમાધવનાં દર્શન કરે છે તે જીવન મુક્ત થઈ જાય છે. અને તેને ફરી સંસારનું આવાગમન દુઃખ નથી થતું એ માટે હે રાજા! તને

પરમ વૈષ્ણવ તથા ભકત જાણીને કહું છું કે તમે સહ કુટુંબ જઈને ત્યાં વાસ કરો. એ સ્થાન તમારા જેવા પુણ્યાત્મા વિષ્ણુ તથા બ્રહ્મા ભક્તોને જ રહેવાયોગ્ય છે. હું તમારી પાસે રત્ન મણિગામ આદિ વિભવચાચના કરવા નથી આવ્યો. કેવળ એ ક્ષેત્રનો ઊપદેશ તથા સૂચના આપવા આવ્યો છું એટલું કહેતા કહેતાં જટિલ મુનિરાજની સભામાંથી બધા ઝોના દેખતાં દેખતાં. અંતઃકાન થઈ ગયા એ ઝોના અંતર્ધાન થતાંજ રાજા ધણી વિસ્મિત અને વિકળ થઈ પૃથ્વી ઊપર પડી ગયા રાજાને પડતાં દેખી રાજાના પુરોહિત તથા અન્ય સમસ્ત બ્રહ્મ મંડળી એ રાજાને અનેક પ્રકારે સમજાવીને સાવધાન કર્યા, ત્યારે રાજા બોલ્યા કે હે મહારાજ પુરોહિતજી ! આપ તથા સમસ્ત બ્રહ્મણીની કૃપાથી મારી સંપૂર્ણ મનો કામના સિદ્ધ થઈ પરંતુ જટીલ ભગવાનના ઊપદેશથી એ ક્ષેત્ર દર્શનની અભિજ્ઞાપા બાકી છે તે હે મહારાજ પૂર્ણ કરો; કેમ કે એ કાર્ય જ્યાં સુધી નહીં થાય ત્યાં સુધી મને કોઈ પ્રકારની બીજી ઇચ્છા ઊત્પન્ન નહીં થાય. વળી આશા છે કે મારું એ કાર્ય પણ આપના દ્વારા સરલતાથી થઈ જશે. એટલું સાંભળી પુરોહિતજી બોલ્યા કે હે રાજા ! આપ ધૈર્યધારો એ ક્ષેત્રમાં જવાનો તથા દર્શન કરવાનો ઊપાય હું તમને બતાવું છું. વિદ્યાપતિ મારો નહાનો ભાઈ દેશ ભ્રમણ તથા અન્ય અન્ય તીર્થ શોધનમાં અતિ નિપુણ છે. એને મોકલી એ ક્ષેત્રનો શોધકરાવો એટલે આપણુ સર્વ ત્યાં જઈને વાસ કરીશું તથા ત્યાં અન્નમેધ આદિ ચતુકરી શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનનાં દર્શન કરીશું. પુરોહિતની એટલી વાત સાંભળીને રાજા ઈર્દ્રદ્યુમ્ન સમસ્ત બ્રાહ્મણ તથા પુરોહિતજીની પાસેથી વીદાય થયા. અને તેઓના કથન અનુસારે તેઓના નાના ભાઈ વિદ્યાપતિની પાસે જઈ પોહોચ્યા અને તેમની અનેક પ્રકારે પ્રાર્થના કરી બોલ્યા કે હે વિપ્રવર ! આપ સમર્થ વિદ્વાન તથા દેશ ભ્રમણમાં અત્યંત અતુર છો એવું સાંભળી હું આપના સમીપ આવ્યો છું. આપ મારા ઊપર

અનુગ્રહ કરીને ઊત્કલ દેશમાં શ્રીનીલમાધવજીનું ક્ષેત્ર છે તેનો શોધકરી
 એ પવિત્ર નીલમાધવ (જગંનાથ) ક્ષેત્રનું વર્ણન મને આવીને સંભ-
 લાવો. એટલું કહી રાજા ઈંદ્રદ્યુમ્ન ગદગદ વાણીથી વિનંતિ કરતાં વિદ્યા-
 પતિના સન્મુખ સાષ્ટાંગ દંડવત્ પડ્યો. રાજા ઈંદ્રદ્યુમ્નની એવી દશા
 જોઈ વિદ્યાપતિ અનેક પ્રકારે ધૈર્ય આપીને સમજાવવા લાગ્યા કે હું
 રાજા ! આપ ધૈર્ય ધરો હું આપનાં કાર્યનો જલદી ઊદ્ધાર કરું અને
 એ સમાચાર જલદીજ નિવેદન કરીશ. એટલું કરીને તે પોતાને અનેક
 પ્રકારે ધન્ય વાદ આપીને વિચારવા લાગ્યા કે જે નીલ માધવનાં દર્શનની
 અભિલાષા દેવતા લોક કરે છે તે નીલમાધવનાં દર્શન હું જઈને ચર્મ
 ચક્ષુ દ્વારા પ્રાપ્ત કરીશ. એ પ્રકારે પોતાના ભાગ્યને વખાણુ તો રાજા ઈંદ્ર
 દ્યુમ્નથી વિદાય થઈ નીલમાધવ ભગવાનનાં દર્શન આશામાં નિમગ્ન-
 થઈ દક્ષિણુ સમુદ્રની તરફ ચાલ્યા. કેટલા એક દિવસો પછી જતાં જતાં
 મહાનદી થી પાર થઈને સવર નામક વનમાં જઈ પોહ્યા, જ્યાં વિષ્ણુ
 ભગવાનનાં પરમભક્ત “વિશ્વાવસુ” નામક સવર,, રહેતા હતા. વિદ્યાપતિ
 ને તે ભયાનક જંગલમાં એકલા ફરતા જોઈને વિશ્વાવસુ એ વિદ્યાપતિ
 પાસે જઈ અભિવાનદનાંતર પુછ્યું કે હું વિપવર ! આપ આભયા
 નક જંગલમાં ક્યાંથી અને શા માટે આવ્યા છો. અને આપનુશું નામ
 છે ? વિશ્વાવસુની મધુર વાણી સાંભળી વિદ્યા પતિ બોલ્યા કે હું શ્રેષ્ઠ !
 હું અવંતિકાપુરીમાં રાજા ઈંદ્રદ્યુમ્નનાં પુરોહિતનો નાનો ભાઈ વિદ્યા
 પતિહું. મને રાજા એ શ્રીનીલમાધવક્ષેત્રનું શોધન કરવા માટે મોક-
 લ્યો છે હમારા મહારાજા ની ઇચ્છા છે કે એ ક્ષેત્રમાં સહ કુટુંબ તથા
 સ સૈન્ય આદિવાસ કરવો એટલામાટે હું તેના સમસ્ત ઓના શોધના રસ્તા
 ને માટે આવ્યોહું તોહું શ્રેષ્ઠ ! એ નીલમાધવનાં દર્શન તથા એ ક્ષેત્રનો સુગમ
 માર્ગ મને ખતલાવશે. એટલું સાંભળી વિશ્વાવસુ વિદ્યાપતિ પ્રત્યે
 બોલ્યા કે વિપવર ! આપ આસમે મારે ઘેરપધારીને રાત્રિમાં વીશ્રામ કરો.

તદનંતર પ્રાતઃ કાળે આપને શ્રીજગદાત્મા જગદાધાર જગદ્ગુપ્તધુ જગદીશ શ્રીનીલ માધવજીનાં દર્શન થઇ જશે. તેની એપ્રમાણે વાત સાંભળી વિદ્યાપતિ બોલ્યા કે હે શ્રેષ્ઠ ! હું નીલ માધવ ભગવાનનાં દર્શન કર્યા વગર વિશ્રામ તથા અહારાદિ નહીં કરું એ માટે આપ કૃપાકરી માફ કરવું સર્વ સ્વાસધન નીલ માધવ ભગવાનનું દર્શન મને શીઘ્ર કરાવો. વિદ્યા પતિનાં અત્યંત આગ્રહ યુક્ત વચન સાંભળી ત્રિશ્વાવસુ વિદ્યાપતિને સાથે લેઇને એક સાંકડા સુગમ પંગડાને રસ્તે થઇને રોહિણી કુંડમાં સ્નાન કરાવી વટ વૃક્ષને આલિંગન કરાવતા, નીલવર્ણ સ્વર્ણ કાંતિ સર્વોગ સુંદર સર્વા લંકાર વિભુષિત જગદાત્મા શ્રીનીલ માધવજીનાં દર્શન કરાવ્યાં વિદ્યાપતિ એ સાક્ષાત્ મહા વિષ્ણુ નીલ માધવ નાં દર્શન કરી સ્તુતિ કરવાનો આરંભ કર્યો કે હે દેવ દેવેશ ! આપ જગદાધાર સંપૂર્ણ દેવોના અચિંતનીય નીલમાધવ આ ક્ષેત્રમાં પૂર્ણ કળાથી વિરાજમાન છો. હું આપને પ્રણામ કરું છું આપનો મહિમા તથા યશ કીર્તિનું વર્ણન શેષ, શારદા, ગણેશ મહેશ પણ કરવાને અસમર્થ છે. અને આપનાં દર્શન સ્પર્શ તથા પૂજનાદિની ઇચ્છા ઈત્રાદિ દેવતા તથા ગુણાતુવાદ નારદાદિ પરમ જ્ઞાની લોક કરે છે એવાં આપનાં દર્શન કરી હું કૃતાર્થ થયો વળી એ પરમા નંદમા નિમગ્ન થઇને આપને વારં વાર દંડવત્ કરું છું. એપ્રકારે વિશ્વાવસુ તા. વિદ્યા પતિ ભગવાનની સ્તુતિ કરી પરમ આનંદમાં મુગ્ધ થઇને બેસી ગયા. તદનંતર વિશ્વાવસુ વિદ્યાપતિ પ્રત્યે બોલ્યા કે હે દ્વિજરાજ ! રાત્રી અધિક થઇ છે. જંગલનો અતિ કઠિન માર્ગ રાત્રીને વિશે ઘણો દુર્ગમ હોયછે માટે હવે જાલદી સ્થાન ગિર પધારો વિશ્વાવસુની એટલી વાત સાંભળીને વિદ્યાપતિ બોલ્યા હે ભક્તજન ! હું આજની રાત્રી અત્રેજ વિશ્રામ કરીશ. આપધર પ્રત્યે પધારો વળી વિદ્યાપતિ બોલ્યા કે હે મિત્ર ! આપ એવું કેમ કહો છો ? આ સંપૂર્ણ ભૂગિ શ્રીનીલ માધવ ભગવાન જીની જ છે. વિશ્વાવસુ એકલા અહિ રાત્રી

ને વીશે સિંહ વ્યાઘ્રાદિ જંતુ ઓ આક્રમણ કરેછે એ કારણથી અહીં કોઈ નથી રહેતું એમ કરી વિદ્યાપતિને હાથપકડી વિશ્વાવસુ તેમને ઘેર લઈ આવ્યા અને ત્યાં આવી બંને એ નીલ માધવ ભગવાનનું નિર્માણ (પ્રસાદ) આનંદ પૂર્વક ભક્ષણ કરીને વિદ્યા પતિ બોલ્યાકે હે મિત્ર ! આ પ્રસાદ નીલ માધવ ભગવાને ડોણ કેવે પ્રકારે સમર્પણ છે તે કહો એટલું સાંભળી ને વિશ્વાવસુ બોલ્યા કે હે મિત્ર ! શ્રીનીલ માધવ ભગવાનનાં દર્શન પૂજનાદિકરવાને વારતે અમર (દેવ) લોક રાત્રીને વિશે આવેછે. તેઓ નાના પ્રકારના ભોગ લાવી શ્રીનીલ માધવ ભગવાનને સમર્પણ કરે છે, જે પ્રસાદ પ્રાતઃ કાળે અમને પ્રાપ્ત થાયછે જેના દ્વારા હું મારો જીવન નિર્વાહ તથા અતિથિ સત્કાર આદિકરી ધર્મ રક્ષાકર્ણુ સૂત પૌરાણિકની એટલી કથા સાંભળી ઋષિઓ બોલ્યા કે હે સૂત મહારાજ ! આ કથાને સાંભળીને અમો અત્યંત પ્રસન્ન થયા. આગળ વિદ્યાપતી એ વિશ્વાવસુને શુંકહ્યું ? અને રાજા ઇદ્રદ્યુમ્ને ડોણ પ્રકારે ત્યાં જઈ વાસકરી ભગવાનની ઇશ્વર્ય (કાષ્ટ) મૂર્તિ સ્થાપન કરી તે સવિસ્તર કથા કૃપા પૂર્વક સંભળાવશે. તેવારે સૂત બોલ્યા કે વિશ્વાવસુ ની એવી વાતો સાંભળીને વિદ્યાપતિ આનંદ મગ્નથઈ તે વિશ્વાવસુને ભગવાન સ્વરૂપ જોઈ આલિંગન કરીને બોલ્યા કે હે મિત્ર વર ! જે ક્ષેત્રમાં રહેવાથી તથા નીલ માધવ ભગવાનનાં દર્શનથી પ્રાણી માત્ર મુક્ત તથા ભગવાન સ્વરૂપ થઈ જાય છે એ ક્ષેત્રમાં આપ સર્વદા નિવાસ કરીને પોતાનો જન્મ સફળ કરોછો. અહો દેવ દેવેશ ! આપ અમર પ્રશંસનીય તથા સંપૂર્ણ કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહાદિ દોષોથી રહિત સાક્ષાત્ વિષ્ણુ સ્વરૂપ છો. ધન્ય મારૂ ભાગ્યકે મેં આપનાં દર્શન કરી મારાં પૂર્વજન્મનાર્જિત પાપોનો નાશ કરીને મારો જન્મ સફળ કર્યો હવે આપ કૃપાકરી કૃપા પૂર્વક એવો આશીર્વાદ આપો કે જેથી હું મારા રાજ સમાજ સહિત આ ક્ષેત્રમાં વાસકરી નીલ માધવ ભગવાનની સેવા તથા

આપ લોકોનાં દર્શન લાભ પ્રાપ્તકર્તા એટલું સાંભળીને વિશ્વાવસુ ખોટ્ય હે મિત્રવર ! આપ કોઈ વાતની ચિંતા તથા શોચ ના કરો, એ નિશ્ચય માનો કે અહીં આપના રાજ્ય ઈંદ્રદ્યુમ્ન સકુટુમ્બ રહી યજ્ઞદ્વિદ્વાર ભગવાનની દાશમય મૂર્તિ સ્થાપન કરી આ ક્ષેત્રનું ધણું મહાત્મવધારણે આ વૃત્તાંત પૂર્વ કાલમાં ભગવાને બ્રહ્માગ્રને કહ્યું હતું અતએવ, આપ એવાત ઊપર નિશ્ચય રાખો કે આપના રાજ્ય ઈંદ્રદ્યુમ્નનું અભીષ્ટ પૂર્ણ થઈ તમારી યજ્ઞ કીર્તિગુણ ગુણ સુધી ફેલી રહેશે. હે મિત્ર ! હાલે રાત્રી અધિક વ્યતીત થઈ આપ વિશ્રામ કરો અને હું પણ જગજીવું એટલું કહી વિશ્વાવસુ પોતાના વિશ્રામસ્થાનમાં ચાલ્યા ગયા તથા વિદ્યાપતિને પણ અત્યંત શ્રમિત થવાના કારણથી શ્રીનીલમાધવનું ધ્યાન કરી નિદ્રાદેવી ને વશીભૂત થઈ ગયા. વિદ્યા પતિને નિદ્રા આવ્યા પછી થોડી વારે ભક્ત વત્સળ નીલમાધવ ભગવાને નિદ્રિત વિદ્યાપતિને સ્વપ્ન દ્વારા કહ્યું કે. હે મિત્રવર ! હું તમારાથી ધણો સંતુષ્ટ છું હવે તમે જાગને તમારા રાજ્ય (ઈંદ્રદ્યુમ્ન) ને શીઘ્ર લઈ આવો. એ રાજ્યના અહીં આવવાથી તમે સર્વનું અભીષ્ટ પૂર્ણ થઈ જશે, આટલું કહી ભગવાને વિદ્યાપતિને એક પુષ્પ માલા રાજ્ય ઈંદ્રદ્યુમ્નને વાસ્તે આપી અંતરધાન થઈ ગયા. એ સુંદર સ્વપ્નને જ્ઞેતાંજ વિદ્યાપતિ ઊઠીને બેઠા અને એજ સમયે પોતાના મિત્ર (વિશ્વાવસુ) ને બોલાવી પોતાના સ્વપ્નની યથાર્થ હકીકત કહી સંભળાવી. વિશ્વાવસુએ પણ અનેક પ્રકારે તેજોની તથા રાજ્યની પ્રશંસા કરી કહ્યું કે હે મિત્ર ? હવે આપ વિલંબ, ના કરો જાગી રાજ્યને લેઈ આવો, એટલું સાંભળી વિદ્યાપતિ નીલમાધવના સહાયથી અત્યંત પ્રસન્ન થઈ વિશ્વાવસુ ને વારંવાર પ્રણામ કરી હૃદયમાં બીડી મળીને રાજ્યને લેઈ આવવા માટે ચાલ્યા. રાજ્ય ઈંદ્રદ્યુમ્ને વિદ્યાપતિનું આગમન સાંભળી ધણો આનંદ માની વારંવાર પ્રણામ કરતાં વિદ્યાપતિના સ્વાગત અર્થે ચાલ્યા. અને વિદ્યાપતિને મળીને પોતા

ના ઘરમાં લાવી સુંદર પવિત્ર આસન આપી પૂછવા લાગ્યા કે હે મહાનુભાવ વિદ્યાપતે ! આપ નીલમાધવ ભગવાનનાં દર્શન તથા એ ક્ષેત્રનો માર્ગ કેવે પ્રકારે પામ્યા ? તે સવિસ્તર હકીકત કૃપા પૂર્વક મને કહો જટિલ મુનિના કથનાનુસાર તે અપૂર્વ ક્ષેત્રમાં સમસ્ત પાપ નાશક અભિષેક વરપ્ર શ્રીનીલમાધવ ભગવાનજી સંપૂર્ણ કલાઓથીયુક્ત કેવે પ્રકારે વિરાજમાનછે તે સર્વ હકીકત વિસ્તાર પૂર્વક કહો રાજા ઈન્દ્રયુક્ત નીએટલી વાત સાંભળી વિદ્યાપતિ બોલ્યા કે હે તપશ્રેષ્ઠ રાજા ઈન્દ્રયુક્ત ! તમારી યશ કીર્તિ તથા પુન્યના પ્રતાપથી એ ક્ષત્રમાં જન્મને જટિલ મુનિના કથનાનુસાર નીલમાધવાનના દર્શન થયાં અને મારા નવીન મિત્ર વિશ્વાવસુની સહાયતા થી એ કામમાં અત્યંત સફળતા પ્રાપ્ત થઇ. હવે ત્યાંના સમાચાર સવિસ્તર કહું છું ચિત્તદેષને સાંભળો જટિલ મુનિના કથનાનુસાર મહાન મહાન દુર્ગ પર્વત તથા નદી નાળાને ઓળંગતો તે મહા નદીના દક્ષિણ તરફ સમુદ્ર તટ ગિરિ જઈ શ્રીક્ષેત્ર (નીલમાધવ ભગવાન) નું સ્થાન જોયું. એ અગમ્ય સ્થાનનો પંથ (માર્ગ) તથા દર્શન થવાં દુર્લભ હતાં પરંતુ શ્રીનીલમાધવ ભગવાનની કૃપાથી ત્યાં સતપથ ગાની ભગવત ચરણાનુરાગી પરોપકારી વિશ્વાવસુના મનો એક સવર મળ્યો જેનાદ્વારા એ અગમ્ય પર્વતનો માર્ગ સુલભતામાં પ્રાપ્ત થઇ ગયો. એ દીવસે રાત્રીના વખત દીનહિતકારી ત્રયતાપહારી નીલમાધવ ભગવાનજી એ આ પુણ્ય માંલો આપને વાસ્તે આપીને સ્વપ્નમાં ક્યુકે હે વિપ્ર ! તારા રાજાને જિતાવળે લેઈ આવ. એવું કહીને ભગવાન અંતરધાન થઇ ગયા. પછી મેં મારા મિત્ર વિશ્વાવસુને બોલાવી સ્વપ્નની સવ હકીકત કહી સંભળાવી અને તેમની આજ્ઞા લેઈ અત્ર આલ્યો આવ્યો. વિદ્યાપતિની એટલી વાત સાંળી રાજા હાથ જોડી ઉભ થઈ બોલ્યા કે હે દ્વિવજ્ર ! આપે આજ મને કૃતાર્થ કર્યો અને આ આ પત્રો અપરિમિત ગુણ આજન્મ પર્યંત કદી નહીં ભુલું. આપની કૃપાથી આ

જમને સમસ્ત વાતો સુલભ થઈ એવું કહીને ભગવાનને પ્રસાદ તથા માલા
અહણુ કરી પોતાના ભાગ્યને અનેક પ્રકારે વખાણવાલાગ્યા. એટલામાં
સંપૂર્ણ આનંદ યુક્ત સભા મહાપમાં રાજાને ખેડેલા જોઈ ત્રિકાલ દર્શી
બ્રહ્માના પુત્ર નારદજી આવ્યા. રાજા ઈન્દ્રધ્યુમ્ને નારદ મુનિને જોઈ સુંદર
પવિત્ર આસન ઉપર બેસાડી વિવિધ પકારે પૂજન કરી હાથ જોડી માથું ન
માવી બોલ્યા કે હે મુનિ શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન પુત્ર નારદજી મહારાજ ! આજ આપના
આગમનથી મારું ઘર પવિત્ર થયું તથા અપૂર્ણ વાસના પૂર્ણ થઈ આજ
આપે મારા ઉપર મોટી કૃપાકરી અલભ્ય દર્શન આપ્યા હવે એજ પ્રકારે
અમને કોઈ જ્ઞાનનો ઉપદેશ કરો. જેથી ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ ચારે
પદાર્થનું સાધન પ્રાપ્ત થાય. કેમકે આજ ત્રિકાળજી તથા પરમ જ્ઞાની
છો. એટલી વાત સાંભળી નારદજી અત્યંત પ્રસન્ન થઈ બોલ્યા કે હે
રાજા ! તમે મોટા ધર્મજી બુદ્ધિવાન તથા જ્ઞાની રાજા છો, એ કારણે
તમને પરમ ઉપયોગી જ્ઞાનનું સાધન સિદ્ધ થવા મુક્તિ સાધક ઉપાયને
ખતાવું છું. તમે ચિત્ત દેઈને સાંભળો એ ઉપદેશથી તમારા સંપૂર્ણ મનો
રથ સિદ્ધ થશે. ઉત્કલ દેશમાં સમુદ્રને કિનારે સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ પરમે-
શ્વર મહાવિષ્ણુ નીલમાધવનું સ્થાન છે, તેમનાં દર્શન કરવાથી પ્રાણી-
માત્રને મુક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે આપનો પરમ વૈષ્ણવ તથા નીતિ પૂર્ણ ધીર
વીર છો. આપના ત્યાં જવાથી એ ક્ષેત્ર અધિક ફલપ્રદ થશે, એવો ઉપદેશ
મને કેઈ સમયને વિશે બ્રહ્માજીએ કર્યો હતો. સૂતજી બોલ્યા કે હે
ઋષિ ગણો ! જટિલ મુનિની સૂચના, વિદ્યાપતિના સમાચાર તથા નારદ
મુનિનો ઉપદેશ સાંભળી રાજા ઇન્દ્રધ્યુમ્ને સૈનિક, મંત્રી, તથા સમસ્ત
નગરવાસીઓને પ્રવાસને માટે નાના મકારનાં વાહન મ્યાના પાલખી
અશ્વાદિ સાજ તૈયાર કરી ચાલવાની આજ્ઞા આપી રાજાની આજ્ઞા
સાંભળી મંત્રીએ અતિ પ્રસન્ન થઈ વિષ્ણુ ભગવાન તથા નારદજી અને
પોતાના કુળ ઇશ્વર બ્રાહ્મણ લોકોનું પૂજન કરીને સસૈન્ય તથા રાજા

સહિત નગરની પરિક્રમા કરી અવંતિકા (જિજ્ઞેષુ) પુરીથી નીકળી
આવ્યા. અને કેટલાએક દિવસે ભજનાનંદથી જતાં જતાં મહાનદીના
સુરમ્ય તીરે જીપર આવ્યા. સાયંકાલે નદી પારથઈ રાત્રીના ત્યાંજ વાસ-
કર્યો. પ્રાતઃ કાળ થતાંજ નિત્ય કૃત્યોથી નિવૃત્ત થઈ નારદ મુનિની પાસે
જઈ બોલ્યા કે હે મહારાજ ! આકેણુ નદીછે અને કોણુ એ નદીને
અહીં આંણી તથા શુ. એનું નામછે એ સંપૂર્ણ હકીકત મને કહો ! હે
ગુરુદેવ ! એ કયા સાંભળવાની અમોને ધણી લાલસાછે એટલું સાંભ-
ળી નારદજી બોલ્યા કે હે રાજન ! પશ્ચિમ દિશામાં વિંધ્યાચલ નામનો
પર્વતછે એ પર્વત જીપર કોઈ સમયે બ્રહ્માજીએ વિષ્ણુ ભગવાનનાં ચરણુ
સ્થાપન કર્યા હતાં એ ચરણુ કમળોથી નિર્ગતિ થઈ પર્વ દિશામાં જવાવાણી
એ મહાનદી નામથી પ્રસિદ્ધછે. એ નદીનું મહાત્મ્ય ગંગાથી પણ અધિકછે
અને એજ નદી શ્રીક્ષેત્ર જગનાથ પુરીમાં ચક્ર તીર્થમાં મળીછે જેમાં
સ્નાન કરવાથી પ્રાણીઓનાં સાત જન્મોર્જિત પાપ નષ્ટ થઈ જાયછે.
નારદજીની એટલી વાત સાંભળી રાજા અતિ પ્રસન્ન થઈ આનંદથી સ્નાન
કરવા લાગ્યા. અને સ્નાન દિ ક્રીયા કરીને એકામવનમાં જઈ શિવનાં દર્શન
પૂજનમાં પ્રવૃત્ત થયા.

ઇતિ દ્વિતીય અધ્યાય સમાપ્તઃ

અથ તૃતીય અધ્યાયઃ

એટલું સાંભળી મુનિજી બોલ્યા કે હે સૂત મુનિજી ! એ
કામવનમાં ઇદ્રદ્યુમ્ન રાજાએ શું કર્યું અને પછી ત્યાંથી કોણુ સ્થાનને
વિશે યાત્રા કરી, તે સંપૂર્ણ વિસ્તાર પૂર્વક અમોને કહો. તે વારે સૂતજી
બોલ્યા કે હે ઋષિ મહો ! તે એ કામવનમાં રાજા ઇદ્રદ્યુમ્ને કાંઈક વખત
વિત્યા બાદ શંખ ધંટા આદી વાદ્યોનો અવાજ સાંભળ્યા તે સાંભળી
નારદ મુનિજીને પછડું કે હે મહારાજ ! આ કોણુ સ્થાનછે ? અને કોણુ

આ સ્થાપના કરીછે ! આ વિશાલ લિંગ હરિહર સ્વરૂપ શિવજીનું શું નામછે ? તે સંપૂર્ણ કથા વિસ્તાર પૂર્વક કહો ! એટલું સાંભળી નારદજી બોલ્યા કે હે રાજન ! એક સમય કૈલાસપતિ શંકર ભગવાન કાશીથી શ્રીક્ષત્ર નીલમાધવનાં દર્શન નિમિત્ત ચાલ્યા, અને જતી વખતે આ રમણીય સુરમ્ય વનને જોઇ શ્રીનીલમાધવનું ધ્યાનધરી એહીંજ તપશ્ચર્ય કરવા લાગ્યા. ભક્ત વત્સળ દીન હિતકારી ભગવાને મહા દેવજી ની તપસ્યા જોઇ મક્કટ થઇ ને કહ્યુંકે હે અટળકદાની શંકરજી મહારાજ ! આપ દ્રોણ હેતુ અને દ્રોને માટે અહીં ધોર તપસ્યા કરો છો ? તે કૃપા પૂર્વક મને કહો. એટલું સાંભળી મહાદેવજી બોલ્યાકે હે ભક્ત વત્સળ વૈકુંઠ વાસી આનંદ કંદલક્ષ્મીપતિજી મહારાજ ! આપ સર્વના તદ્દયની વાંચના જાણવા વાળાછો માટે આપ મારા તદ્દયભાવનો વિચારકરી મને વરદાન આપી. એટલું સાંભળી શ્રીનીલમાધવ ભગવાન બોલ્યા કે હે ત્રિભુવનેશ કૈલાસ પતિ ! આજથી આ ધોર ભયાનકવન તમારા નામથી વિખ્યાત થશે અને સર્વદા તમારા અર્ધાગમાં વાસ કરીને હું તમારી સંપૂર્ણ મનોકામનાઓને પૂર્ણ કરીશ. એટલું કહીને નીલધ્વજ ભગવાન અંતરધાન થઇ ગયા. હે રાજન ! ત્યારથી આ સ્થાન ભુવનેશ્વરના મધી વિખ્યાત છે. જે સમયે રામ ચંદ્રજી સમુદ્ર તટ ઊપર રામેશ્વરજી ની સ્થાપના કરવાને માટે રૂદ્ર સ્વરૂપ હનુમાનજીને સમસ્ત તીર્થોનું જળ લાવવા નિમિત્ત મોકલ્યા હતા તે સમય હનુમાનજીએ અત્રે આવી આ વિશાળ રૂપ હરિ હર સ્વરૂપ શિવજીનાં દર્શન કરી સંપૂર્ણ તીર્થનાં જળ માંથી એક ખિંદુ જળ શંકર નામંસ્તક ઊપર ચઢાવ્યું. એ ખિંદુથી સુવિસ્તૃષ્ટ હું સર્વ પાપ નાશક પરમ પાવન આ સરોવર ઊદ્ભવ થયું. જેમાસ્નાન કરવાથી સંપૂર્ણ તીર્થોનું ફળ અને આલિંગનાં દર્શન કરવાથી સમસ્ત લિંગોના દર્શનનું ફળ પ્રાપ્ત થાયછે. એ માટે હે રાજન ! આ કૈલાસપતિ શંકરનું પૂજનાદિ કરી આજ અહીંજ વિગ્રામ કરવો જોઇએ. નારદ

મુનીની એટલી વાત સાંભળી રાજા ઈન્દ્રચુમ્ને સકુટુંબ તથા સસૈન્ય સદા શિવનું પૂજનાદી કરી અનેક પ્રકારે ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય આદી ધરી આહ્વાણ ભોજન કરી એ દીવસે ત્યાંજ વિશ્રામ કર્યો. બાદ ખીજે દીવસે પ્રાતઃ સ્નાનાદી કરી કૈલાસપતિ ભુવનેશ્વરનાં દર્શન કરીને નીલાચલના સમીપ ભાર્ગવા નદીને તીરે કપોતેશ્વર વા બિલ્વેશ્વરની વાલુકારૂપ પૃથ્વીમાં સસૈન્ય કુટુંબ સહીત જઈને ઊતર્યા. અને કપોતેશ્વર અથવા બિલ્વેશ્વની ઊત્પત્તિ આદી શ્રીનારદ મુનીજીને પુછવા લાગ્યા. તે વારે નારદજી બોલ્યાકે હે રાજન્ ! પૂર્વ કાળમાં એક સમય (વ્દાપરયુગ) ને વિષે શ્રીવિષ્ણુભગવાને પૃથ્વીનો ભાર ઊતારવાને માટે યદુવંશી વસુદેવના ઘરમાં દેવકીના ગર્ભમાં જન્મ લીધો હતો, તે વખતે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પોતાના યદુવંશી લોકો સહીત અહીં આવ્યા. અને જતી વખતે આ સ્થાનમાં જ્યારે રાક્ષસોએ શ્રીકૃષ્ણ તથા યાદવોને માહા દુઃખ દીધું, ત્યારે શ્રીકૃષ્ણભગવાને આ સ્થાનમાં રહીને આ બિલ્વવૃક્ષ (ખીલીનું ઝાડ) ના નીચે શંકરની મુર્તિ સ્થાપન કરી, તેમનાથી વરદાન મેલવી અત્રેના સમસ્ત રાક્ષસોનો નાશ કર્યો એટલા માટે આ સ્થાન અથવા ક્ષેત્રનું નામ બિલ્વેશ્વર ક્ષેત્ર તથા શંકરનું નામ બિલ્વેશ્વર પડ્યું. વળી એક કૌતુક ઇતિહાસ આ કપોતેશ્વરનો. સાંભળો. એક સમયને વિષે શ્રીકૈલાસપતી માહાદેવજી શ્રીકાશીજીથી શ્રીનીલમાધવનો દર્શન નિમીત્ત અહીં આવ્યા. ત્યારે કોઈ કારણુવશાત્ ભગવાનનાં દરશન ન થયાં તેથી શ્રીશંકર કૈલાસપતી એ અહીં આવી ધોર તપસ્યા કરી, એટલે સુધી તપ કર્યું કે માહાદેવજી તપસ્યા કરતાં કરતાં સુકાઈને કમ્પતરના જેટલા થઈ ગયા, ત્યારે શંકરની ધોર કઠિણ તપસ્યા જોઈ વિષ્ણુભગવાને પ્રસન્ન થઈ દર્શન દીધાં, ત્યારથી એમનું નામ કપોતેશ્વર પડ્યું અને એ નામથી પ્રસિદ્ધ થયા. માટે હે રાજન્ ! આપ એ બન્ને લિંગોનાં દર્શન તથા પૂજા આદી શ્રદ્ધાથી કરો. એ બેજી લિંગો સંપૂર્ણ કામના તથા ઇચ્છિત

કૃળને આપવાવાળાં છે. એટલી વાત નારદ મુનીથી સાંભળી રાજા ઈંદ્રદ્યુમ્ને સહકુટુંબ તથા સસૈન્ય એ બન્ને લીંગોતું દર્શન પુજન કરી શ્રીની લભાધવના દર્શનતું વરદાન માગ્યું. સૂતજી બોલ્યાકે હે ઋષિગણો ! નારદજીનાં વચનાનુસાર રાજાએ સંપૂર્ણ કાર્ય કર્યું. પછી ત્યાંહાંથી જતી વખતે રાજાની ડાબી આંખ ફરકવા લાગી. રાજાએ અપશુકનને જોઈ ધણું ચિંતાતુર થઈ નારદ મુનીને પૂછવા લાગ્યા કે હે માહામુની નારદજી માહાજ ! આજ આ શા અપશુકન થાય છે ? શું મારા કોઈ કાર્યમાં કહીં ચુક થઈ ? તે આપ કૃપાકરી મને કહો, કેમકે આપ ત્રિકાળજ્ઞ, સર્વના કર્મોના કૃળને કહેવાવાળા છો. માટે હે માહારાજ ! મારા કોણુ કર્મથી આ અશુભ શકુન જિત્પન્ન થય છે ? ત્યારે નારદજી બોલ્યા કે હે રાજાનું ! આજ તમારે પુત્ર જિત્પન્ન થશે માટે તમને નીલભાધવનાં દરશન નહીં મળે. અને અત્રેના શ્રીમહાદેવજી માહારાજ તમારા મોઝકેત્રા વિદ્યાપતિને પોતાના સાક્ષાત્ સ્વરૂપથી દર્શન આપી. અહીંથી અંતરધ્યાન થઈ ગયા છે. માટે હે રાજાનું સ્વાસ્થી અત્રેની સ્વર્ણ વાલુ (રેતી) પીતવર્ણુ થઈ ગઈ છે. સૂતજી બોલ્યાકે હે શૌનકાદી ઋષીઓ ! નારદજીની એટલી વાત સાંભળી રાજા ઈંદ્રદ્યુમ્ન મુહૂર્ત થઈ વજ્રરધાત થયો હોય તેમ ભૂમી ઊપર પડયા. રાજાને પડતા દેખી ચારેતરફથી બધા લોકો હા ! હા ! કરતા રાજાની પાસે અનેક પ્રકારે વિલાપ પ્રલાપ કરવા લાગ્યા. નારદજી એ સર્વ મંડળને વિકળ તથા શોકાકુળ જોઈ અનેક પ્રકારે સર્વને જ્ઞાને ! પદેશથી ધીરજ આપી, રાજાને જાગૃત કરવાના ઊપાય કરાવ્યા. અનેક પ્રકારના ઊપચારોથી રાજા ફેટલીએક વારે હોશમાં આવ્યા. અને નારદજીના ચરણોમાં પડીને બોલ્યા કે હે માહારાજ ! આ મારાં કોણુ જન્મ જન્મમાં તરતાં પાપ જિઘ્ઘ થયાં ? હે માહારાજ ! હવે એનો ઊધાર કીપે પ્રકારે થશે ? તે કૃપાકરી આપ મને કહો. નહીં તો મારી પ્રજા, સૈન્ય આદી સહીત મારા પુત્રને દેશ પ્રત્યે વીકલ કરી દેશે. તેઓ ત્યાં

જઈ રાજ્ય કરે. હું હવે ભગવાનના દરશન વિના અહીંથી નહીં જાઉં.
હાય ! હું અભાગીયાને માટે ભગવાન પણ અંતરધ્યાન થઈ ગયા. હા !
હા !! હા !! હવે આ સરીરને અહીંજ ભગવાનને સમર્પણ કરીશ.
એટલું કહી થોડા સમય માટે ફરી બેહોશ થઈ ગયા. તેવારે નારદજી
એ રાજાને અનેક મકારે સમજાવી શાંતી પ્રદાન કર્યું, અને કહ્યું કે હે
રાજા ! તમે ધીર વીર થઈને કાયરોની પેઠે વિકળ કેમ થઈ જાઓ છો ?
તમારા ઊપર વિષ્ણુભગવાનની મોટી કૃપા છે એવું કહી ભગવાનના
તળે થઈને સુંદર ગંભીર સ્વરૂપ શ્રીવિષ્ણુ ભગવાન નરસિંહજીના મંદી-
રની પાસે પોહોંચ્યા. તેવારે નારદજી એ રાજાને કહ્યું કે હે રાજા ! જુઓ
આ પરમ પવિત્ર આનંદજનક વિશાલ લોચન સંવાગ સુંદર દૈત્યોનો
નાશ કરવાવાળા નરસિંહ ભગવાન છે. જેનાં દર્શનથી અજ્ઞાનતિમીર
નાશ થઈ જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ થાય છે. માટે હે રાજા ! હવે જ્યાંહાં સુધી
તમને વિષ્ણુભગવાનનાં દર્શન ન થાય ત્યાંહાં સુધી આ નરસિંહ
ભગવાનની પાસે રહી એમનું પૂજન કર્યાકરો. અને આ એઓના
સન્મુખ અતિ વિશાળ જે વૃક્ષ છે તે સાક્ષાત્ વિષ્ણુસ્વરૂપ હોઈ આ
સ્થાનમાં શોભી રહ્યું છે. જેની એક ટોચ વ્યાપ્ત હાયામાં જવાથી પ્રાણી
ઓને મુક્તિલાભ થાયછે, માટે હે રાજા ! હમણું તમે અહીંજ રહીને
એ બન્નેની પૂજા કરો. એજ તમને વાંછીત ફળના દેવાવાળા છે. એ
વૃક્ષના પશ્ચિમ તથા નરસિંહ ભગવાનની ઊતર બાજુ એ નીલમાધવ
ભગવાન હમણું અંતરધ્યાન થઈ શ્વેતદ્વીપમાં ચાલ્યા ગયાછે. કેમકે
ભગવાનને શ્વેતદ્વીપ તથા સિંહલદ્વીપ ઘણા વાહાલા છે. ત્યાંહાંયી નીલ-
માધવ પભગવાન તમારા ઊપર કૃપા કરી અત્રે દારૂમય રૂપથી પ્રગટ
થઈ તમારા મનોરથ સફળ તથા મનોકામના પૂર્ણ કરી આ સ્થળે ના
નાવિધિ ભોગવિલાસ કરશે. સૂતજી બોલ્યા કે હે ઋષિગણો ! નારદજીની
એટલી વાત સાંભળી રાજા શ્રીવિષ્ણુ નરસિંહ ભગવાનની વિવિધ પ્રકારે

પુજા કરી સ્તુતી કરવા લાગ્યા, રાજાએ સ્તુતિ કરતાંજ ત્યાં આકાશવાણી થઈ કે હે રાજા ! નારદમુનીજીને બ્રહ્મા એ તમારી પાસે મોકલ્યા છે એ માટે જે નારદજી કહે તે તમે સત્યબ્રહ્મવાણી સમજવી, એમાં સંદેહ નથી કે તમને ભગવાનનાં દર્શન અહીં અવશ્ય થશે. વાસ્તે હે રાજા ! તમે નારદજીના કથનાનુસાર ચાલો. રાજા ઈન્દ્રધુમ્ન એ ગંભીર મનોહર વાણીને સાંભળી અત્યંત પ્રસન્ન થયા. અને વારંવાર નારદમુનીજીના ચરણોમાં પડી પ્રણામ કરવા લાગ્યા. સૂતજી બોલ્યા કે હે નૈમિષારણ્યવાસી મુનીઓ ! તેવારે નારદજીએ રાજા ઈન્દ્રધુમ્નને કહ્યું કે હે રાજા ! પૂર્વકાળમાં બ્રહ્માજીએ સ્થાપન કર્યા એવા નીલકંઠ નામના માહાદેવ છે ત્યાંહાં ચાલો, ત્યાંહાં જઈ કાંઈક કાળ વાસ કરીએ, કેમકે આ સમસ્ત સ્થાન સંપૂર્ણ વાંછીત ક્ષોભે આપવાવાળું છે. એટલું સાંભળી રાજા નારદમુનીજીની સાથે નીલકંઠ માહાદેવના સ્થાનકે જઈ પાંચદીવસ રહી નીત્ય એ-ઓની વિવિધ પ્રકારથી પૂજા કરતા હતા અને નારદમુનીની આજ્ઞાનુસાર રાજા ઈન્દ્રધુમ્ને ત્યાંહાંથી આવી એક વિશાળ મંદીર વિશ્વકર્માથી તૈયાર કરાવી તેમાં દેવોના શત્રુ ભંજીતોના પાલક, હિરણ્યકશ્યપને નિદારવા વાજા સમસ્ત વિદ્યાઓના કર્તા તથા નરસિંહજીની સ્થાપના તથા મોટી ધુમધામથી એઓની પ્રતીષ્ઠા કરવાની તૈયારી કરી. જૂનજી બોલ્યા કે હે ઋષીગણો ! પછી તે જ્ઞાનગુણસાગર રાજા ઈન્દ્રધુમ્ને એ મંદીર તથા નરસિંહજીની વિધિપુર્વક મોટા સમારંભથી પ્રતીષ્ઠા કરી, શ્રીનૃસિંહજીનું સ્તવન નારદજી સહીત કરવા લાગ્યા. સૂતજી બોલ્યા કે હે ઋષીઓ ! પછી નારદજીએ કહ્યું કે હે રાજા ! હવે એમાં એક બૃહત્ યજ્ઞશાળા કરાવવી જોઈએ, જેમાં સૌ અશ્વમેધ યજ્ઞની સામગ્રી આવી જાય, તથા સંપૂર્ણ કાર્ય થઈ શકે. નારદજીના આજ્ઞાધારક રાજા ઈન્દ્રધુમ્ને તેવીજ એક યજ્ઞશાળા તૈયાર કરાવી, અને સૌ યજ્ઞ કરી મહાન તેજ તથા કીર્તિ પામી, સાત રાત્રી ઊભારહી ભગવાનનું સ્તવન કરવા લાગ્યા, તે

વખતે તેઓએ અંતીમ દીવસના ત્રીજાપોહોરે સુંદર સુંદર વન પુષ્પ-
 માલાઓથી શોભીત શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ ધારણ કર્યાં છે એવા રક્તવર્ણ
 ક્ષીરશાઈ સુમનોહર ભક્તવચ્છળ કલ્પવૃક્ષ વિષ્ણુ ભગવાનને સુંદર
 રત્નજડિત સુવર્ણ સિંહાસન ઉપર શ્રીલક્ષ્મીજીએ સહીત બેઠેલા
 જોયા. અને એમના દક્ષીણ તરફ હળધર ભગવાન છે, જેની છત્ર છાયા
 સહસ્ત્ર મુખવાળા કૃષ્ણીશ કરતા હતા, જ્ઞાન વૈરાગ્યને વધારવાવાળા
 દેવતા ઋષીઓથી સંપૂર્ણ ભગવાનને સ્વપ્નમાં જોઈ પોતાના આગ્યને
 વખાણી પોતાના યજ્ઞને સુદૃઢ જાણી વારંવાર એ મૂર્તિનું ધ્યાન પોતાના
 હૃદયમાં કરવાલાગ્યા સુતજી બોલ્યા કે હે વિપ્રવરો ! રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્ને
 કરીથી એ સવિસ્તર હકીકત બ્રહ્માના પુત્ર નારદમુનીજીને કહી. નારદ
 મુની સંપૂર્ણ વાર્તા સાંભળીને બોલ્યા કે હે રાજન્ ! આજ તમારા
 યજ્ઞો સુદૃઢ થયા. અને હવે તમને કાલ દીવસે પ્રાતઃકાળે અશ્વોદયને
 સમે શ્રીદાશમય ભગવાનનાં દર્શન પણ થશે. એવું સાંભળી રાજા
 ધણા પ્રસન્ન થયા અને વારંવાર નારદમુનીજીના ચરણનીચે પડવા
 લાગ્યા. સુતજી બોલ્યા કે હે બ્રાહ્મણો ! નારદજીની આજ્ઞાનુસાર રાજા
 મોટા પ્રાતઃકાળે અશ્વોદયથી પુર્વે સ્નાનાદીથી નીવૃત્ત થઈ નારદમુની-
 જીની પાસે જઈ પોહોંચ્યા. નારદમુનીજી રાજાને સાથે લેઈ સમુદ્ર તટ
 ઉપર જઈ પોહોંચ્યા, ત્યાંહાં નારદમુનીજીના કથનાનુસાર જે પ્રમાણે
 પુર્વે સ્વપ્નમાં દર્શન થયાં હતાં તેજ પ્રકારે આજ સાક્ષાત્ વિષ્ણુ ભગ-
 વાનનાં દર્શન કરી રાજા ધણા પ્રસન્ન થઈ નારદજીને દેખાડવા લાગ્યા.
 ત્યારે દેવસ્વરૂપ ત્રિકાળજી સર્વમંત્રી નારદજી હસીને બોલ્યા કે હે
 રાજા ! એ તમારાં મોટાં ભાગ્ય છે. કાલે જે શ્વેતદ્વીપવાસી ભગવાનને
 તમે સ્વપ્નમાં દીઠા હતા તેજ આજે તમારી ભક્તીમાં બદ્ધ થઈને અહીં
 આવી તમને ચર્મચક્ષુઓ દ્વારા દર્શન દેઈ રહ્યા છે. સુતજી બોલ્યા કે હે
 ઋષિગણો ! પછી નારદ મુનીજીની આજ્ઞાનુસાર યજ્ઞનું અવશિષ્ટ

કાર્ય (આદ્યજ્ઞાનાદી) સમાપ્ત કરી તે યજ્ઞવેદીમાં યજ્ઞેશ ભગવાનની સ્થાપના તથા પુજનાદી કરી નારદમુનીજીપ્રત્યે બોલ્યા કે હે પ્રભો ! ભગવાનની દારૂ (કાષ્ટ) મય મુર્તિ કેમ અને કેવે પ્રકારે ખનશે તે કૃપાકરી મને કહો. ત્યારે નારદમુની બોલ્યા કે હે પૃથ્વીરાજ ! ભગવાનની નાના પ્રકારની અસંખ્ય મુર્તિઓ છે. તમે કોણ પ્રકારે કેવી મુર્તિ ખનવા-વાની ઈચ્છા કરોછો તે અમે નથી કહીસકતા. નારદજીની એટલી વાત સાંભળતાંજ આકાશવાણી થઈ કે હે રાજન્ ! તમે મોટા મુદ્ધિવાન્ તથા જ્ઞાનવાન્છો, નારદજીને એ પ્રશ્ન ગુમરીતીએ પુછવો ઊચીતછે. હે રાજન્ ! ભાહાવેદીમાં સંપૂર્ણ જગતના સ્વામી સ્વયં પોતાની ઇચ્છાથી અવતીર્ણ થશે અને તમે એકપક્ષ અર્થાત્ પંદર દીવસ સુધી એ વેદીને બંધ કરી એની બાહર જઘને ઊછવ કરો, પછી બ્યારે તમને કોઈ મોટા ઊંચો, પુષ્ટ, મનુષ્ય અસ્ત્ર શસ્ત્ર ધારણ કરીને મળે તો તેને વેદીમંડપમાં મોકલી બાહરથી બ્દાર બંધકરીને પંદર દીવસ સુધી તમે એ બાહર રહેવું અને તેનાં દ્વાર તથા ચારે તરફ નાના પ્રકારનાં વાજાંવ ઇત્યાદી વગાડતા રહો કે જેથી પ્રતીમા ધડવાનો શબ્દ કોઈને સાંભળાય નહીં. એ પ્રતિ-માને ખનવાનો શબ્દ સાંભળવાથી અને દર્શન કરવાથી દેશ તથા રાજ્યને મોટી હાની થાય એમછે. અને જે એ શબ્દ સાંભળે તે નરકગામી થાય. તથા નાના પ્રકારની ઊપાધીઓ દુર્ભિક્ષ મહામારી આદી પેદા થાય. એ માટે એ કાર્ય પૂર્ણ સાવધાન થઈને કરો. દેવવાણીને સાંભળી રાજાએ મોટા દ્વારપાલોને અનેક પ્રકારનાં વાંઘ શખ, ભેરી, દુંદુભી, નગારાં આદી વગાડવાની આજ્ઞા આપી. પછી તો તમામ નગરમાં બાજ-ઓના ધોર નાદથી કોત્રાહળ મચી રહ્યો, એ સમયે સાક્ષાત્ ભકતવચ્છળ ભગવાન સુથારનું સ્વરૂપ ધારણ કરી અસ્ત્ર શસ્ત્ર (આગર) લેઈને

રાજા ઈંદ્રદ્યુમ્નની પાસે આવ્યા. રાજાએ દેવવાણીના કથનાનુસાર તેમને એ મંદીરમાં અંદર મોકલી દ્વાર બંધ કરાવી દીધાં.

ઇતિ જગદીશમાહાત્મ્યે તૃતીયો અધ્યાય સમાપ્ત

અથ ચતુર્થો અધ્યાયઃ ।

એટલી કથા સાંભળીને નૈમિષારણ્યના નિવાસી મુનિઓ અત્યન્ત પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા કે હે સૂતજી મહારાજ ! પછી ઈંદ્રદ્યુમ્ન રાજા એ શું કર્યું ? તે આપ સંપૂર્ણ હકીકત અમને કહો. ત્યારે સૂતજી બોલ્યા કે હે ઋષિગણો ! ઈંદ્રદ્યુમ્ન રાજાએ આકાશ વાણીની આજ્ઞાનુસાર સંપૂર્ણ કામ કર્યું અને તે સમયે ત્યાં આગળ સુંદર સુગન્ધિત પુષ્પો તથા ઉત્તમોત્તમ ગન્ધવાળાં પવિત્ર મન્દાકિની ગંગાથી સંમિશ્રિત કમળો વરસવા લાગ્યાં. તથા મન્દિરની બહાર મનોહર નૃત્ય, ગાન, વાદ્ય અને વેદપાઠના ધ્વનિ થવા લાગ્યા. આવી રીતે તેર દિવસ નિર્વિઘ્નતાથી વ્યતીત થયા પછી કાષ્ઠમય સ્વયંભુ ભગવાન, બલભદ્ર, આદિશક્તિ સુભદ્રા, અને પોતાના સુદર્શન સહિત ચાર રૂપથી પ્રકટ થયા, ઈંદ્રદ્યુમ્ન રાજાના યજ્ઞમાં આમંત્રિત ઈંદ્રાદિક દેવતાઓ આ કાર્ય જોવાને નિમિત્તે પોતપોતાના ઘરનો ત્યાગ કરીને ભગવાનના દર્શનની આશામાં અવધિ પર્યન્ત ત્યાંજ રહીને ભગવાનના દર્શનના દાશમય રૂપ ધારણ કરવાના નિમિત્તથી પોતપોતાના આસન ઉપર બેસીને ભજન કરવા લાગ્યા. * ભગવાનને ચાર રૂપથી પ્રકટ થએલા જોઈને સંપૂર્ણ દેવો તથા નારદાદિ ઋષિવરો અનેક પ્રકારે તેમની (ભગવાનની) સ્તુતી વિગેરે કરીને સાષ્ટાંગ દાંડવત પ્રણામ કરીને ઈંદ્રદ્યુમ્ન રાજાની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા.

* પરંતુ વિસ્મરણતાથી અવિધના ૨ દિવસ કમ ઓછા અરથાત ૧૩ દિવસમાં કપાટ ઉઘડી જવાથી ભગવાનના હાથ અને પગ બની શક્યા નહિં.

અને પોતપોતાનો અભીષ્ટ વર પ્રાપ્ત કરીને સર્વે દેવતાઓ ઈર્દ્રદ્યુમ્ન રાજની રજ ભાગીને સૌ સૌના સ્થાનપર ચાલ્યાગયા. પછી રાજાએ અનેક પ્રકારે ભગવાનની સ્તુતિ કરી. સૂતપુરાણિ કહે છે હે ઋષિગણ ! તે વખતે નારદજીએ તથા ઈર્દ્રદ્યુમ્ન રાજાએ અનેકાનેક વિદ્વાન, પંડિત અને શુણ્ણુવાન પુરૂષોને બોલાવીને ભગવાનનાં અનેક સ્તોત્રપાઠ વિગેરે બનાવરાવીને પરમાત્માનું નાના પ્રકારે પૂજન કર્યું. પછી નારદજી બોલ્યા કે હે રાજન્ ! આ વિષ્ણુ ભગવાન તમારે સાઈં આ સ્થાનમાં સ્વયં કાષ્ઠરૂપથી પ્રગટ થયાછે, તમારા જેવો બીજો પીછે ડોણુ ભાગ્યવાન હશે કે જેને માટે સાક્ષાત્ મહાવિષ્ણુ દાશમય રૂપ ધારણ કરીને સ્વયં પ્રગટ થાય ! હે રાજન્ ! હવે આ વિષ્ણુભગવાનદ્વારા સંસારનો ખડ્ડ મોટો ઉપકાર થશે, અને એમની કૃપાથી સંસારનાં પ્રાણિમાત્ર એમનાં દર્શન વિગેરે કરીને વિના પ્રયાસે મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કરશે, માટે હે રાજન્ ! હવે તમે આ વિષ્ણુભગવાનને સાઈં આ કલ્પવૃક્ષની પાસે એક સુંદર શુદ્ધ વિશાલ મંદિર બંધાવીને બ્રહ્માજીદ્વારા એમની પ્રતિષ્ઠા કરીને આ કાષ્ઠમય બ્રહ્મનું ત્યાં સ્થાપન કરો, વિશ્વમાં એમને વિખ્યાત કરો, અને આ સ્થાનમાં ભગવાનને માટે ભોગમંડપ તથા સ્નાનમંડપ આદિ રચાઓ કે જ્યાં દાશમય પરબ્રહ્મ સ્વરૂપ પરમાત્મા સંપૂર્ણ ભોગ વિલાસ કર્યું કરશે. નારદજીની આવર્તા સાંભળીને ઈર્દ્રદ્યુમ્ન રાજાએ વિશ્વકર્માને તથા બીજા કળાકુશળ કારીગરોને બોલાવીને એક સુંદર વિશાલ મંદિર બનાવવાને સાઈં આજ્ઞા આપી. રાજની આજ્ઞા પ્રમાણે સમસ્ત કારીગર લોકો અત્યંત આનંદ તથા હંસાહ પૂર્વક મંદિર બનાવવા લાગ્યા. નૃપતિની તથા નારદજીની આજ્ઞા પ્રમાણે સુંદર વિશાળ મંદિર તથા તેની અંદર અનેક ભોગ, સ્નાન વિગેરેને સાઈં ઓરડાઓ અને તેની આરે બાજુએ ચિત્તહર વિશાળ ચાર ગેલેરીઓ કાઢીને અત્યંત રમણીય, અમરપ્રશંસનીય અઘૌકિક મંદિર બનાવી દીધું, કે જે મંદિરને

જોઇને ઇન્દ્રાદિ દેવતાઓ તથા મહાકલાકુશળ કારીગર લોકો
 લજ્જિત થઇ ગયા. આ મંદિર તૈયાર થઇ ગયા પછી રાજા ઈન્દ્રદ્યુમ્ને
 દાશમ્ય ભગવાનની પૂજા વિગેરે કરીને તેમની પૂજા તથા સંરક્ષણાદિને
 સાડું વિશ્વાવસુ, વિદ્યાપતિ, તથા પોતાના પ્રધાન વિગેરે રાખીને
 પોતે પુષ્પકવિમાનમાં નારદ મુનિને લેઇને બ્રહ્મલોકમાં બ્રહ્માને
 લેવાને સાડું ગયા. ત્યાં બ્રહ્મલોકમાં બ્રહ્માજીના સ્થાનપર જઇને જોયું તો
 ચારે તરફ રત્નજડિત નાના પ્રકારની પતાકાઓ ફરકી રહી છે.
 વિવિધ પ્રકારનાં મનોહર વિણા વિગેરે વાદ્યો વાગી રહ્યાં છે, અને
 વદારપાસે શકાદિ સમગ્ર સુરસમૂહ સૌના સૌના વાહન સહિત ઉભારેલા છે.
 આ પ્રકારના કૌતુકને જોઇને નારદમુનિ સ્મિતહાસ્યવાળું મુખ
 કરીને આગળ ચાલ્યા. મૃત્યુ લોકના રાજા ઈન્દ્રદ્યુમ્નને સાથે લેઇને
 જતા નારદમુનિને જોઇને દ્વારપાસે રોક્યા અને કહ્યું કે હે મહારાજ !
 આ વખતે કોઇને જવાની આજ્ઞા નથી, દ્વારપાલનું વચન સાંભળી
 ને નારદજી બોલ્યા કે હે દ્વારપાળ તમે જઇને બ્રહ્માને સુચના આપો કે
 ઈન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાને લેઇને નારદજી આવ્યા છે. નારદજીનું વચન સાંભળીને
 દ્વારપાળ બોલ્યો કે હે મહારાજ ! અ.પ બ્રહ્માના પુત્ર છો માટે આપ
 જ જઇને પુછો. આ સમયે બ્રહ્માજી ધ્યાનમાં નિમગ્ન થઇને સામવેદથી
 ભગવાનની સ્તુતિ કરી રહ્યા છે એટલા માટે હું જઇશકીશ નહીં.
 દ્વારપાળનું આપ્રમાણું વચન સાંભળીને નારદજી ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાને
 દેવડી ઉપર ઉભા રાખીને પોતે બ્રહ્માની પાસે જઇને હાથ જોડી દંડવત
 પ્રણામ કરીને બોલ્યા કે હે મહારાજ ! આપની આજ્ઞાનુસાર મેં ઇન્દ્રા
 દ્યુમ્ન રાજાને ત્યાં સર્વ કાર્ય ખરાબ કરાવી દીધું છે. અને એ ઇન્દ્રદ્યુમ્ન
 રાજા આપને લેવાને સાડું અહિં આ દ્વારપાસે ઉભા રહ્યા છે. નારદજીની વાત
 સાંભળીને બ્રહ્મા એ સંકેત થી ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાને પોતાના પાસે બોલાવવા
 કહ્યું. બ્રહ્માની સાંકેતિક આજ્ઞા પ્રમાણે નારદજી ઇન્દ્રદ્યુમ્નને બ્રહ્માની પાસે

લેઈ ગયા. ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાએ જ્ઞાને ધ્યાનસ્થ જોઈને સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ કરી અનેક સ્તુતિ કરીને વિરૂપિણી કરી કે હે જ્ઞાત્રદેવ ! આપના કૃપા કાટાક્ષથી અમારું સંપૂર્ણ કાર્ય સફળ થયું છે. આરંભેલો યજ્ઞ પૂર્ણ થયો છે, અને કાઈમય ભગવાન પણ આપની કૃપાથી ભૂમંડળમાં સ્વયં રૂપથી પ્રકટ થયા છે, એમને સાડું મંદિર વિગેરે બનાવ્યું છે, માટે એ પ્રસ્તુત ઉપર આપ કૃપાકરીને પધારો અને એમની પ્રતિષ્ઠા વિગેરે કરો, રાજાની એટલી વાત સાંભળીને જ્ઞાતા પોતાના કાર્યમાંથી પરવારીને ઇન્દ્રદ્યુમ્નની અનેક પ્રશંસા કરીને બોલ્યા કે હે રાજા ! તમારા પુણ્યના અને યજ્ઞના ફળથી એ સર્વ કાર્ય સુગમતાથી પૂર્ણ થયાં અને સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર મહાવિષ્ણુ સ્વયં દાશમય રૂપ ધારણ કરીને ઉપસ્થિત થયા. જ્ઞાતાનું આવું વચન સાંભળીને રાજા પરમાનન્દમાં નિમગ્ન થઈને જ્ઞાતાની પ્રતિ બોલ્યા કે હે મહારાજ ! એ સર્વ આપના ચરણની કૃપા છે, સૂતજી કહે છે હે ઋષિગણ ! જ્ઞાતાની તથા રાજાની આટલી વાત થયા પછી દુર્વાસા ઋષિ જ્ઞાતાની પાસે આવીને બોલ્યા કે હે મહારાજ પ્રજાપતે ! આપનાં દર્શનને સાડું ઇદ્રાદિક દેવતાઓ આવીને દ્વારપાસે ઉભા રહ્યા છે. દુર્વાસાનું વચન સાંભળીને જ્ઞાતા બોલ્યા કે હે મહર્ષિ દુર્વાસા ! આ રાજા અમારી પાંચમી પેઢીનો સત્વાધિકારી પરમ વૈષ્ણવ અને મહાજ્ઞાની છે, એણે પોતાના યજ્ઞાદિ દ્વારા મહાવિષ્ણુ ભગવાનની ઉત્કલ શ્રીક્ષેત્રમાં દાશમય મૂર્તિ નિર્માણ કરી છે, જેના વડે કરીને પ્રાણિમાત્ર સુલભતાથી મોક્ષપદ મેળવી શકશે; એટલું કહીને જ્ઞાતા એ સર્વ દેવતાઓને બોલાવવાની આજ્ઞા કરી, ત્યારે દુર્વાસા મુનિ સમસ્તસુરવર્ગને લેઈને જ્ઞાતાને દંડવત્ પ્રણામ કરવા લાગ્યા અને રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્ન પણ સર્વેને પ્રણામ કરીને સર્વેની આજ્ઞા મેળવીને બેઠો ત્યારે જ્ઞાતા બોલ્યા કે હે રાજા ! ઇન્દ્રદ્યુમ્ન ! તમે જઈને મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાની તૈયારી કરો. હું પણ પછીથી આવું છું,

બ્રહ્માનું આ પરમરમ્ય વચન સાંભળીને રાજા બોલ્યો કે હે મહારાજ ! ત્યાં તો સર્વ સામગ્રી તૈયારજ છે, કેવળ આપ પધારો એટલેજ વિજય છે, રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્નનું કહેવું સાંભળીને વળી બ્રહ્મા બોલ્યા કે હે રાજા ! તમારો દેશ, રાજા, પત્ની, અને સેના વિગેરે સર્વ નષ્ટ બ્રષ્ટ થઇ ગયું છે અને અત્યાર સુધીમાં તમારા દેશમાં ઘણા રાજાઓ થઇ ચુક્યા છે અને સર્વ સામગ્રી પણ નષ્ટપ્રાય થઇ ગઇ છે. કારણકે તમારે અહીં આવ્યે કેટલાક મન્વંતર બદલાઇ ગયા, તેથી હે રાજા ! ત્યાં આગળ કેવળ ભગવાનની મૂર્તિ અને મંદિર વિના તમારી કંઈ નિશાની રહી નથી. હે રાજા ! તમે શખરનિધી, પદ્મનિધી, તથા નારદમુનિને લેઇને ત્યાં જઇને સર્વ તૈયારી કરો તે પછી અમે પણ આવીએ છીએ. બ્રહ્માજીની આવી વાત સાંભળીને એમને દંડવત પ્રણામ કરીને સર્વ મુનિઓ, તથા ઈંદ્રાદિક સર્વ દેવતાઓ રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્નની સાથે નીલાચલ (શ્રીક્ષેત્ર) જગન્નાથ પુરી તરફ ચાલ્યા.

ઇતિ જગદીશમાહાત્મ્યે ચતુથો અધ્યાય સમાપ્ત.

અથ પંચમો અધ્યાયઃ ।

ઋષિઓ બોલ્યા કે હે સૂતજી મહારાજ ! પછી રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્ને સર્વ ઋષિઓ તથા દેવતાઓની સાથે જઇને એ નીલાચલ (શ્રીક્ષેત્ર) માં શું કર્યું એ સર્વ હકીકત અમને કૃપાકરીને કહોશો, એ સાંભળીને સૂત પુરાણિક બોલ્યા કે હે ઋષિવરો ! રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્ને ઇન્દ્રાદિક દેવોની તથા નારદાદિ ઋષિઓની સાથે ત્યાં જઇને એવું દીકું કે:- એક પરમરમણીય ભવ્ય મંદિરમાં ભગવાનની મૂર્તિની સ્થાપના થએલી અને તેની ચારે બાજુએ તેના સંરક્ષકોનો સમુદાય તથા ભગવાનના સેવકો ત્યાં ફરતા હતા, રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્ને એ દૃશ્ય ભગવાનના સદૃશ રૂપનું પૂજન વિગેરે કરીને તથા એ મહાવિષ્ણુની અનેક પ્રકારે

સ્તુતિ કરીને પુછ્યું કે- હે રક્ષક લોકો ! આ મંદિર કાણે બનાવી ને
 એમાં ભગવાનની મૂર્તિ સ્થાપન કરીછે ? એ સાંભળીને રક્ષક લોક તથા
 પૂજારી લોક બોલ્યા કે હે મહારાજ ! અહીંના ગાલવ નામના રાજાએ
 આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરીને એમાં ભગવાનની સ્થાપના કરીછે, આવું
 સાંભળતાની સાથેજ રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્ને મંદિરમાં પેશીને બલાત્કારે એ
 ભગવાનની મૂર્તિને ત્યાંથી ઉઠાવીને એની પશ્ચિમ બાજુએ બાહર
 લાવીને મુકી દીધી, રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્નનો આ બલાત્કાર જોઈને રાજા
 ગાલવના રક્ષક (સિપાઈ) લોકોએ વૈતરણી નદીના તીર ઉપર
 રહેનારા ગાલવ રાજાને જઈને કહ્યું કે હે મહારાજ ! કોઈ એક રાજાએ
 આપે સ્થાપન કરેલી ભગવાનની મૂર્તિને ઉઠાવીને મંદિરની બહાર
 પશ્ચિમ બાજુએ મુકી દીધીછે, ગાલવરાજા આ સાંભળતામાંજ
 અત્યંત ક્રુદ્ધ થઈને પોતાના સમસ્ત સૈન્ય સહિત પુરુષોત્તમ ક્ષેત્રમાં
 આવ્યો. તો ત્યાં આગળ ઇન્દ્રાદિક દેવતાઓને તથા નારદમુનિને જોઈને
 પરમ નમ્રતા પૂર્વક પ્રણામ કરીને પુછવા લાગ્યો કે હે મહર્ષિનારદ !
 આજ અહીં ઇન્દ્રાદિક દેવતાઓનું શા કારણથી આગમન થયુંછે ?
 અને આ મૂર્તિને અંદરથી બહાર કાણે સ્થાપન કરી ? ગાલવ રાજાનું
 આવું બોલવું સાંભળીને નારદમુનિ બોલ્યા કે હે ગાલવ રાજા ! હું
 તમને સવિસ્તર વૃતાન્ત સાંભળાવું છું તમે સાવધાન ચિત્તથી સાંભળો.
 આ ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજા છે, એણે આ ક્ષેત્રનું શોધન કર્યું, અહીં નીલમાધ-
 વની ઇચ્છા તથા આજ્ઞાનુસાર એણે યજ્ઞાદિદ્વારા ભગવાનની દાર્શન્ય
 મૂર્તિ તથા આ ભવ્ય મંદિર વિગેરે બનાવરાવ્યું હતું, એ મંદિરની
 પ્રતિષ્ઠા તથા મૂર્તિની સ્થાપના કરવાને સાડાં એ બ્રહ્માને બોલાવા
 સાડાં ગયો હતો. ત્યાં ફરતાં ફરતાં મન્વંતરે વીતી ગયા, તેટલા સમયમાં
 અનેક રાજાઓ તથા અનેક નવીન કાર્યો થઈ ગયાં, ત્યારે બ્રહ્મા એ
 આ લોકોની સાથે મોકલ્યો કે ફરી તમે એ નીલાચલ ઉપર જાઓ

અને મંદિરની પ્રતિષ્ઠા તથા ભગવાનની મૂર્તિ સ્થાપન કરવાની સામગ્રી સજ્જ કરો તેથી આ સર્વ ઈદ્રાદિક દેવતાઓ બ્રહ્માની આજ્ઞાથી અહીં આ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા તથા ભગવાનની સ્થાપના કરવાની તૈયારી કરવાને આવ્યાછે અને થોડા સમયમાં બ્રહ્મા પણ એની પ્રતિષ્ઠા કરવાને નિમિત્તે આવશે, કારણકે કોઇ એક વખતે બ્રહ્માએ ભગવાન પાસેથી આ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા કરવાનું વરદાન માગ્યું હતું. તે વરદાન આજ પુર થશે. નારદમુનિની આવી વાત સાંભળીને રાજા ગાલવ લજ્જિત થઇને ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાને સંપૂર્ણ રાજ્ય સોંપીને રાજાની પછેડી જઇને બેઠો, પછી ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાએ નારદમુનિની આજ્ઞાનુસાર એ મંદિરના પુનઃસંસ્કારને સાડું તથા પ્રતિષ્ઠાને સાડું સર્વ સામગ્રી મંગાવી, તથા નાના પ્રકારની કારીગરીથી અને મણી વિગેરેથી પરમ સુશોભિત ત્રણરથ અને એને સાડું સુંદર અને વિવિધ પ્રકારનાં આભૂષણોથી અલંકૃત અશ્વ સજ્જ કરાવીને ભગવાનના પુનરાગમનને સાડું સ્તુતિ કરવા લાગ્યો. એટલામાંજ જગતના પ્રપિતા પ્રજાપતિ ચતુર્મુખ બ્રહ્માજી શુભ વત્સાલકારથી અલંકૃત બેય ખાજુમાં સાવિત્રી વા સરસ્વતીથી વિભૂષિત એવા સુંદર રત્નજડિત સિંહાસન ઉપર બેસી બ્રહ્મલોકમાંથી આવ્યા, બ્રહ્માને આવતા જોઇને સમસ્ત સંભામંડળે ઉભા થઇને બ્રહ્માનું અભિવંદન કરવા માંડ્યું. બ્રહ્માએ સર્વેને યથોચિત ઉત્તર આપીને સંતોષિત કર્યા, ત્યારે નારદમુનિએ ચારે તરફ મદક્ષિણ કરીને બ્રહ્માને સંપૂર્ણ સામગ્રી તથા સર્વસ્થાન બતાવ્યું. ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાની સમસ્ત સામગ્રી ને જોઇને બ્રહ્મા અત્યંત પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા કે હે રાજન્ ! તમારું સર્વ કાર્ય અત્યંત પ્રશંસનીય છે, કારણકે આટલા મોટા સ્થળમાં કંઈ કોઈ પ્રકારની ખામી નથી, આવું કહીને બ્રહ્માજી એ નારદાદિ મુનિને સાથે લેઇને ભગવાન દાશમય પરબ્રહ્મને બલભદ્ર અને સુભદ્રાની સાથે રથોમાં બેસાડીને પ્રણામ કરીને આનંદમાં મગ્ન

થઈ સામવેદથી ભગવાનની અને ઋગ્, યજુઃ તથા અથર્વં વેદથી સુભદ્રા, બલભદ્ર અને સુદર્શન ચક્રની રતુતિ કરી, પછી રથમાં ફેરવીને મંદિરની પ્રતિષ્ઠા કરી; તે પછી સુંદર મણિજડિત સુમનોહર રત્નવેદીમાં પ્રથમ બલભદ્ર, સુભદ્રા તથા ભગવાન જગન્નાથ અને તેની પાસે સુદર્શન ચક્રની સ્થાપના કરી. નાના પ્રકારનાં પૂજનાદિથી મહાભિષેક કર્યો અને એક હજાર વિષ્ણુમહામંત્રરાજનો જપ કર્યો. બ્રહ્માએ પોતે મહામંત્રનો જપ કર્યો તેથી નરસિંહ ભગવાને જાતે પ્રકટ થઈ પોતાનું પરમ પાવન, દુષ્ટનાશન, ત્રિવિધ તાપનો નાશ કરનાર, વિકટ રૂપ દેખાડયું, જેને જોઈને બહુલોક ભયભીત થઈને નાસવા લાગ્યા, ત્યારે બ્રહ્માએ સવને નરસિંહભગવાનના રૂપ તથા ગુણનું વર્ણન કરીને સમજાવ્યા તેથી સર્વ લોક નરસિંહ ભગવાનની રતુતિ અને પાદ વિગેરે કરવા લાગ્યા.

ઈતિ જગદીશમાહાત્મ્યે પંચમ અધ્યાય સમાપ્ત.

અથ પષ્ટોઽધ્યાયઃ ।

પછી બ્રહ્મા બોલ્યા કે હે પ્રભો ! આપ જગતના આધાર, પરબ્રહ્મ, અને સૃષ્ટિના આદિકર્તા છો, આપનાજ નિઃસ્વાસ વાયુમાંથી નીકળેલ (ઉત્તત્સત્) શબ્દથી ચારે વેદ, તથા સંસારની ઉત્પત્તિ, પાલન, અને એનો કંઈક અંશ લેઈને અમે (બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ) આ કાર્ય ના અધિકારી થયા છીએ. આપ અભેદ્ય, અચિન્તનીય, અનીહ (ઈચ્છા-વિનાના) ચિદાત્મા અને વેદાન્ત સ્વરૂપ છો, આપની માયા તથા ગુણાનુવાદને સંસારી જીવ તો શું પણ દેવતા લોક પણ નથી કહી શકતા. એવા આપને અમરાં અનેકાનેક પ્રણામ છે, સૂત પુરાણિ બોલ્યાકે હે મુનિગણો ! એવી રીતે બ્રહ્માએ નાના પ્રકારે મહાવિષ્ણુ ભગવાન જગન્નાથ સ્વામીની સ્તુતિ કરી અને વારંવાર દંડવત્ પ્રણામ કરીને બોલ્યા કે હે ભક્તવત્સલ પ્રભો ! આપ સર્વત્ર સર્વદા

સર્વસ્થાનોમાં વ્યાપ્ત તથા પ્રતિષ્ઠિત હો. આપની પ્રતિષ્ઠા કોણુ કરી શકે એવો છે ? પરંતુ ભક્તોનો હૃદય કરવાને સાફ તથા તેમને પ્રસન્ન કરવાને સાફ આપ નાના પ્રકારનાં સ્વરૂપ ધારણુ કરી ભક્તોને અભય વરપ્રદાન આપતા એવા તેમની ઇચ્છાનુસાર લીલા કરીને તેમને સુખ આપો છો. આપની લીલાને પ્રથમ આપજ જાણી શકો છો; અમે આપની સાંસારિક માયાના બંધનમાં રાત્રિદિવસ પડી રહીએ છીએ. સૂતજી બોલ્યા કે હે બ્રહ્મણો ! બ્રહ્માએ દારૂમય ભગવાનના મંદિરની અને વૈશાખ સુદી ૮ અષ્ટમી ગુરૂવારે શ્રીનૃસિંહજીના મંદિરની પ્રતિષ્ઠા કરી. રાજા ઇન્દ્રદ્યુમ્નને ત્યાંનું રાજ્ય આપ્યું ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાને રાજ્યસિંહાસન ઉપર બેઠેલો જોઈને કાઠમય ભગવાન (શ્રીજગન્નાથજી) લગાર હાસ્યવાળા મુખથી બોલ્યા કે હે રાજા તમે અમારે સાફ પોતાનું રાજ્ય પાટ કોપ સંપત્તિ વિગેરે ગુમાવીને અનેક પ્રકારનાં કષ્ટ સહન કર્યાં અને ત્રણે લોકથી પણ પવિત્ર, સુંદર, અત્યંત વિશાલ, જેની દેવતાઓ પ્રશંસા કરે એવું અમારું મંદિર બંધાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું માટે હે રાજા ! હવે તને જેવી ઇચ્છા હોય તેવો વર માગ્ય, હું તહારી ઉપર પરમ પ્રસન્ન છું, આવું સાંભળીને ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજા બોલ્યા કે હે મહારાજ આપની કૃપાથી મારી સંપૂર્ણ આશાઓ પૂર્ણ થઈ, હવે આપની પાસે એજ વરદાન માગું છું કે મારી જન્મ-જન્મોંતર આપના ચરણકમળમાં અવિચળ-ભક્તિ રહે !! ભગવાન અત્યંત પ્રસન્નતાથી એવમસ્તુ ! (એવું હો !)

કહીને રાજાને કહેવા લાગ્યા કે હે રાજા ! આ વરદાન તને આપીને અમે કહીએ છીએ કે આજથી બ્રહ્માના ત્રિતીય પ્રહરાર્ધ એટલે બીજા પ્રહર સુધી અમે તારી ઇચ્છાનુસાર અહીં આજ રૂપથી અત્યંત પ્રસન્નતાથી રહીશું, માટે તું અમારી આજ્ઞાપ્રમાણે અમારી પૂજાનો પ્રખન્ધ કર, જેથી આ તારી કીર્તિ અને યશ અહર્નિશ હો તેવાં ને

તેવાંજ રહે, તારા યજ્ઞદિથી તથા નારદજીના પૂજનાદિથી જ્યેષ્ઠ સુદી પૂર્ણિમાએ હું અવતીર્ણુ (પ્રકટ) થયો. પરંતુ જે મારો જન્મદિવસ નહીં કારણકે જન્મ મરણથી રહિત સર્વમય અને એક સ્વરૂપ એવો જેહું તે મને એ જ્યેષ્ઠ સુદી પૂર્ણિમાએ સ્નાનાદિ કરાવી, માફં વિધિ પૂર્વક પૂજનાદિ કરી પંદર દિવસ સુધી અમાફં પટ બંધ કરી દેવું. જેથી પંદર દિવસ સુધી કોઇ મહાફં દર્શન ન કરી શકે, અને જો કોઇ એ પંદર દિવસની અંદર માફં દર્શન કરશે તો તે નરકગામી થશે, વળી એ પંદર દિવસ પછી આપાઠ શુકલપક્ષ દ્વિતીયા પુણ્ય નક્ષત્રને દિવસે અમારી રથયાત્રા અને આપાઠ શુકલ એકાદશી એ અમાફં શયન, તથા શ્રાવણ શુકલ પૂર્ણિમાએ અમારો વીર ઉત્સવ, ભાદ્રપદ શુકલ એકાદશીએ અમાફં પાર્શ્વ પરિવર્તન (પરકંમા) અને કાર્તિક સુદી ૧૧ ને દિવસે અમાફં ઉત્થાપન (ઉઠવું) માગશીર્વ શુકલ છઠે અમારા સુંદર વસ્ત્રાભૂષણોથી શૃંગાર, તથા પોપ સુદી પૂર્ણિમાએ અમારો પુષ્પાભિષેક, ઉત્તરાયણ મકર સંક્રાંતિએ યથાવિધિ માધોત્સવ, તથા ફાગણ સુદી પૂર્ણિમાએ ધોલોત્સવ (હિંદોળો) અને ચૈત્ર સુદી ચતુર્દશીએ અમાફં દમનકાર્પણ, તથા વૈશાખ સુદી ત્રીજે ચંદનયાત્રા અર્થાત્ અમારા શરીરમાં સુગંધ યુક્ત ચંદન લેપ કરવો. જલભ્રમણ વિગેરે પ્રતિવર્ષ આ અમારા કલ્યા પ્રમાણે બાર ઉત્સવ કરવા એને સાફં અમે અમારા પતિનિધિરૂપ અગીયાર મૂર્તિઓ આપીએ છીએ તેની સ્થાપના કરો અને રથયાત્રામાં અમે જાતે અમારી વેદી ઉપરથી હૃદીને નવ દિવસમાં ફરી આવી તથા ગુડીની યાત્રા કર્યા કરીશું, આટલું કહીને ભગવાન દારૂમય સ્વરૂપ મૌન ઋહણ કરી ગયા. અને રાજા દંદિદ્યુમ્ને ભગવાનના કલ્યા પ્રમાણે એ ભગવાનની અગીયાર મૂર્તિઓનાં મંદિર બનાવી પતિષ્ઠા કરી, સ્થાપના કરી અને એની અગીયાર યાત્રાઓને સાફં પણા જૂદાં

ગૃહાં સ્થાન બનાવી દીધાં, અને પ્રતિ વર્ષ એમાં વિધિપ્રમાણે ભગવાનની યાત્રા કરવા લાગ્યો. તથા રથયાત્રાને સારૂં પ્રતિ વર્ષ સુંદર વિચિત્ર મણિ જડેસો રથ, ભગવાન, સુભદ્રા તથા બલભદ્રને સારૂં બનાવી સમસ્ત પરિજન, સૈન્ય અને ખીબા નગરનિવાસીઓની સાથે ભગવાનને રથમાં પથરાવીને અનેક પ્રકારનાં ગીત વાદ્યથી ભગવાનની રથયાત્રાનો ઉત્સવ કરવા લાગ્યો, જેનાં દર્શનને સારૂં મહર્ષિઓ દેવતાઓ તથા હરિભક્તો આવવા લાગ્યા, સૂત પુરાણિ કહે છે હે મુનિગણો ! આવા પ્રકારનું ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાનું કાર્ય જોઇને ઇન્દ્રાદિક દેવતાઓ તથા બ્રહ્મા મહારાજ ઇન્દ્રદ્યુમ્નને અનેક ધન્યવાદ તથા આશિરવાદ આપી શ્રીવિષ્ણુ ભગવાન સુભદ્રા અને બલભદ્રજીના ચરણોનો સ્પર્શ કરીને જય જય કાર કરતા કરતાં પોત પોતાના સ્થાનોમાં ચાલ્યા ગયા.

ઇતિ જગદીશમાહાત્મ્યે પૃષ્ઠ અધ્યાય સમાપ્ત.

અથ સપ્તમ અધ્યાયઃ ।

પછી સૂત પુરાણિ બોલ્યા કે હે ઋષિગણો આ સર્વ નીલમાધવની તથા દ્વાંરમય ભગવાનની કથા મેં કહી હવે એમના દર્શનની વિધિ કહું છું તે ચિત્ત દેઇને સાંભળો, પ્રથમ માર્કંડેય તીથ (તલાવ) માં સ્નાન કરી પછી શ્રીમાર્કંડેયેશ્વર મહાદેવનાં દર્શન કરીને ભગવાનના મંદિરમાં જવું, ત્યાં જઇને ભગવાનના મંદિરની ઉપર જે નીલ ચક્ર છે તેને નમસ્કાર કરવા, પછી અક્ષય વટવૃક્ષની પરિક્રમા કરીને વિવેશ ગણેશનાં દર્શન કરવા, અને એજ પ્રકારે વટેશ્વર (વટેકાજી)

મંગલા દેવી, ક્ષેત્રપાળ, નરસિંહજી, વિમળા દેવી અને પાતાલેશ્વર નાં દર્શન કરવાં ત્યાર પછી એ મંદિરની અંદર જે ભુવનેશ્વરજીનું મંદિર છે તેનાં દર્શન તથા પૂજન વિગેરે કરીને ઇશાનેશ્વર, ગરુડ તથા ભગવાનના દ્વારપાળ જય વિજયનાં દર્શન પૂજન વિગેરે કરીને પછી ભગવાનનાં દર્શનને સાઈં વિજયની પ્રાર્થના કરવી, ત્યાર પછી પરમ પવિત્ર, તાપત્રય વિનાશક, મહાવિષ્ણુ, લક્ષ્મીજી, અને શેષ ભગવાન તથા સુદર્શન ચક્ર સહિત શ્રી બ્રહ્મદ્ર, શ્રીસુભદ્રા અને શ્રીજગદીશસ્વામીજી નાં દર્શન પૂજન વિગેરે કરી ભગવાનનાં સ્તોત્ર પાઠ વિગેરે કરવાં હે મુનિગણો ! આવી રીતે શ્રીજગન્નાથજીનાં દર્શન કરવાથી એક એક પગને એક એક અશ્વમેધ યજ્ઞનું ૧૧ પ્રાપ્ત થાય છે એટલા માટે આ યાત્રા મેં સંસારના ઉપકારને સાઈં આપના સ્વાર્થને સાઈં આપને કહી.

ઈતિ જગદીશમાહાત્મ્યે સપ્તમ અધ્યાય સમાપ્ત.

અથ અષ્ટમ અધ્યાયઃ ।

આટલું કહીને સૂત પુરાણિં બોલ્યા કે હે ઋષિગણો ! નિત્ય આ પ્રમાણે દર્શન કરીને જે શ્રીભગવાનના મહા પ્રસાદનું ભક્ષણ કરે, ત્રણ રાત્રિ નિવાસ કરે, તીર્થરાજ (સમુદ્ર) નું દર્શન તથા સ્નાન કરે, યજ્ઞપુર (જનકપુર) નું દર્શન કરે તથા ત્યાંના દેવોનું પૂજન કરે બ્રહ્મશુભોજન કરાવે તથા તીર્થરાજ ઉપર પિત્ર શ્રાદ્ધદાદિ કરી શ્વેતગંગામાં જઈને પોતાના સર્વ પાપોની ત્યાં ક્ષમા માગી સ્નાન વા માજન કરી ત્યાંના શ્વેતમાધવ વિગેરેનાં દર્શન કરે અને

મછી ઉમ્મસેનાદિનાં દર્શન કરીને શ્રીહનુમાનજીનાં દર્શન કરે, તીર્થરાજ
સમુદ્રની પ્રાર્થના કરે, લોકનાથ, ઇન્દ્રદ્યુમ્ન સરોવર, નીલકંઠ,
યમેશ્વર, અને કપાલજોયનાદિનાં દર્શન કરતાં કરતાં ધરે ભણી
આવવાને રસ્તે પડતાં સાક્ષી ગોપાલાદિ તથા માર્ગમાંના સમસ્ત દેવ-
તાઓ અને મહાનદીઓની પ્રાર્થના અને દર્શન કરીને ઘેર આવી
ભગવાન પ્રીત્યર્થ હવન, આહ્વાનુ ભોજનાદિ કરાવે, હે મુનિગણો !
આવા પ્રકારની પ્રદક્ષિણા તથા દર્શન કરવાથી તેને અનેક ગોદાન
તથા વાજપેય યજ્ઞનું ફળ પ્રાપ્ત થશે, અને હે મુનિગણો ! આવી
રીતે જે મહાત્રિજણુ દારૂમય બ્રહ્મના નિર્માલ્ય અર્થાત મહાપ્રસાદ
નુ ભક્ષણુ કરેછે તેનાં સંપૂર્ણ પાપ નાશ થઈ જાયછે, તથા શુદ્ધિ નિર્મલ
શરીર શુદ્ધ અને કાયા કલ્પ થઈ જાયછે. વળી હે મુનિવરો ! એ
પ્રસાદ દેવતાઓને પણ દુર્લભ છે, અને એવા પવિત્ર, પરમ શુદ્ધ
મહાપ્રસાદને કદાપિ શૂદ્ર પણ સ્પર્શ કરીદે તથાપિ આહ્વાનુ, ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય, શૂદ્ર વિગેરે ચારે વર્ણુ તથા ગૃહસ્થ, બ્રહ્મચારી, વાનપ્રસ્થ
અને સન્યાસી ચારે આશ્રમીઓને ગ્રહણુ કરવા યોગ્ય છે. એ પ્રસાદનુ
ભક્ષણુ કરવાથી સંપૂર્ણ યજ્ઞ, તીર્થ, અને ક્ષેત્રાદિના દર્શન તથા
સ્નાનનું ફળ પ્રાપ્ત થાયછે માટે હે મુનિઓ ! આવે સુંદર જગદીશનો
પ્રસાદ પ્રાપ્ત થતાની સાથે કંઈ તર્ક વિતર્ક કે વિચાર કર્યા વિનાજ
આઈ લેવો ઉચિત છે આ મહાપ્રસાદથી દૈત્ય, દેવતા અને પિતર
આદિ સર્વદા સંતુષ્ટ રહે છે. વળી હે મુનિવરો ! આ મહાપ્રસાદને
કદાપિ અગ્રાહ્ય ન કરવો જોઈએ, અર્થાત ખિલાડીનો અથવા કૂતરા
વિગેરેનો ઉચ્છિષ્ટ મળી આવે તો પણ લેઈ લેવો અને દેવતા ઓ

ગ્રહણ કરે છે એવા મહાપ્રસાદની પ્રથા સા કોણ કરી શકે એવો છે ? ! !
 હે મુનિગણો ! આવા ઉત્તમ મહાપ્રસાદનું તથા આ ક્ષેત્રનું જે
 મહાત્મ્ય કહ્યું તે મહાત્મ્ય દેવતા લોકોને પણ દુર્લભ છે. જે આ
 મહાત્મ્યનું સારી રીતે ઘેર ખેડાં અધ્યયન કરશે અથવા સાંભળશે
 તે શ્રીજગદીશજીના દર્શનનું ફળ મેળવશે, અને અન્તે શ્રીપુરીમાં
 જન્મને નિવાસ કરશે. આટલું સાંભળીને સમસ્ત ઋષિ લોકોએ
 શ્રીસૂતજી મહારાજનું અનેક પ્રકારે પૂજન કર્યું પછી તેમને વિદાય
 કર્યા. અને ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજા પણ સંપૂર્ણ કાર્યાદિ ખરોખર કરી નારદ-
 જીની સાથે સાથે એજ દેહે બ્રહ્મ લોકમાં ચાલ્યો ગયો.

ઇતિ શ્રીજગદીશમાહાત્મ્ય અષ્ટમે અધ્યાયઃ સમાપ્ત.

શુભં ભૂયાત્

કાવ દયાશંકર રવિશંકર-ખંભાત.

श्रीजगन्नाथपुरीका.

भासिइ अदितिया

सराक कालीचरन संकर छाल

पु० सिमदरवाजा पुरी.

(जडीसा.)

हमारे यहाँसे हरएक किसम का
सोना चांदी का बना हुआ गेहेना तथा
जालकार व चरसन व कटक का बना
अंतरवान मुलावदान व रिकाषी व झाड
व बुताम चंद्रहार व पाएजेब व गेरह सब
जिन्स मौजूद है फुरमाइस आनेसे माल
रवाना होगा. नगद काम वा बी० पी०
पार्सल भेजा जायेगा जवाबके वास्ते आध
आने का टिकट वा रिप्लाइ कार्ड
भेजकर दरवाजा करी.

